

O VARNOSTI IN GOSPODARJENJU

S seje občinske skupščine

Vsekakor je bila druga seja delegatske skupščine sedanjega sklica nad vse delovna. Že na skupni seji so delegati vseh treh zborov poslušali dve pomembni informaciji o delovanju postaje milice Vič za leto 1977 ter o poslovanju organizacij združenega dela prav tako za leto 1977. Iz uvodnih besed komandirja milice lahko na kratko povzamemo, da je bilo delovanje viških miličnikov v preteklem letu uspešno kljub težavam, ki jih iz leta v leto vse bolj pestijo.

V ospredju je namreč še vedno problem nezadostne zasedenosti delovnih mest, saj je na splošno opaziti, da zanimanje za ta poklic upada, kar pomeni, da bo treba v prihodnje nameniti večjo družbeno skrb tudi življenjskim pogojem delavcev milice. Ob številnih nanizanih podatkih o gibanju vseh vrst kriminalitete in prometnih nesreč ter prekrškov pa lahko ugotavljamo, da na žalost naši občani še vedno vse premalo upoštevajo (kar se posebej zadeva prometno varnost), opozorila. V minulem letu so namreč potekale številne preventivne akcije v širšem družbenem obsegu, žal pa učinkovitih rezultatov ni bilo opaziti. In čeprav so bili na področju uveljav-

(planirano 5,8 odstotka), odstopanja so zabeležena tudi pri uvozu in rasti cen, dočim se produktivnost giblje v predvidenih mejah in s tem tudi rast osebnih dohodkov.

Nekoliko večja je tudi zaposlenost — povečana za tri indeksne točke, oziroma v negospodarstvu za 4,2 — kar pa v glavnem pogojuje izgradnja novih varstvenih in šolskih objektov v občini. Spodbudna ostaja struktura izvoza, saj je bila v preteklem letu orientacija v dežele v razvoju precej poudarjena. Sicer pa se viško gospodarstvo še vedno srečuje z nekaterimi že znanimi težavami. Tako je tehnologija v nekaterih organizacijah združenega dela še vedno za-

tudi, v okviru danih možnosti, primerjalne podatke o poslovanju organizacij združenega dela v mestu Ljubljani kot celoti.

Ceprav je v teku že podpisovanje samoupravnih sporazumov o opravljanju komunalnih storitev v naši občini, so predlog programa opravljanja teh storitev ter vzdrževanja in obnavljanja komunalnih objektov in naprav skupne porabe na območju mesta Ljubljane, ljubljanskih občin in krajevnih skupnosti za drugo polovico leta, delegati vseh treh zborov na ločenih zasedanjih tudi sprejeli. Čeprav delegati zbora krajevnih skupnosti niso bili seznanjeni s samim predlogom po neposredno poslanem materialu, so po izčrpi obrazložitvi predlog le sprejeli. Na zasedanju zbora združenega dela pa je bilo podanih še nekaj vsebinskih predlogov k samemu programu. Predlagali so, da bi bilo potrebno v ta program vključiti večkratno pranje ulic — tudi stranskih, namestiti več košev za smeti, saj je onesnaževanje našega mesta iz dneva v dan večje, da se davek od registracije motornih vozil namensko uporablja za gradnjo novih cest, ob tem pa seveda ne gre prezreti, da bi lahko slabša kvaliteta komunalnih storitev navsezadnje pomenila tudi manj prižganih svetilk v nočnem času, nezadostno vzdrževanje zelenice in druge komunalne infrastrukture.

Oba zbora sta nato sprejela še dva predloga odlokov o spremembah in dopolnitvah urbanističnega programa za območje mesta Ljubljane ter za območje nekaterih naselij v občini Šiška. Prav tako sta potrdila tudi sklep o zaključnem računu sklada ljubljanskih občin za gradnjo osnovnih šol in VVZ za to leto.

Po obravnavi na vseh treh zbori pa je bil v javno razpravo dan osnutek odloka o stalnih blagovnih rezervah občine Ljubljana Vič-Rudnik.

starela in prehod na modernizacijo obstoječih zmogljivosti prepočasni poteka. Izgube v gospodarstvu so sicer nekoliko manjše, pojavljajo pa se tudi v prvih treh mesecih tega leta. Kakšni so sanacijski programi in kako poteka ukrepanje v posameznih organizacijah, v informaciji ni bilo zajeto. Zato so delegati soglasno podprli predlog, da se le-ti programi predložijo občinski skupščini v vpogled in razpravo. Prav tako pa bi bilo zanimivo v tovrstne informacije vključevati

OB ZADNJEM SLOVESU Z NAŠIM CEDRIKOM

Kratka, a težka bolezen je neusmiljeno pretrgala nit plemenitega življenja našega tovariša in prijatelja, dr. Rudolfa Obračunč-Cedrika. Za nas vse je bila to osupljiva vest, trenutki boleče resnice, ki so zbrisali z naših obrazov nasmeh in vedrino, ki nam jo je tudi on nemalokrat s svojim optimizmom in prepričanjem tako nevsiljivo razdaljal.

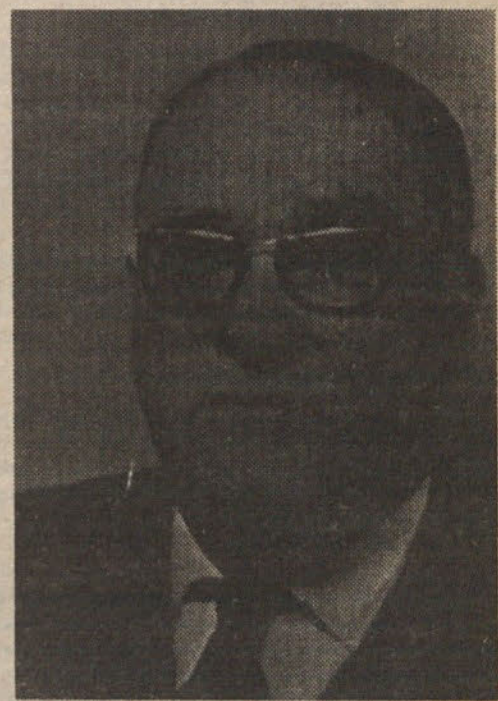
Dr. Rudolf Obračunč se je rodil pred 73 leti v Zidanem mostu. Že ko je obiskoval nižjo gimnazijo v Kranju, je bil član panslavističnega krožka, ki je propagiral združitev jugoslovanskih narodov. Po končani klasični gimnaziji je ob razsulu Avstrije začel aktivno delovati v Svobodi. Ta dejavnost pa je bila takratnim oblastem zadosten dokaz, da je njihov sum o »komunistu« utemeljen. S svojim delovanjem je kot levičar nadaljeval tudi med študijem medicine. Tako je sodeloval v Triglavu, v petem semestru pa je bil kot kompromisna osebnost v ostri borbi s klerikalnimi študenti na Medicinski fakulteti izvoljen za predsednika medicinskega društva. Študij je nadaljeval v Gradcu, kjer je bil zaradi svoje aktivnosti izvoljen za predsednika graškega Triglava, po razpustu te organizacije pa za predsednika jugoslovanskega združenja, vse dokler to društvo ni bilo razpuščeno. V tem mestu je ostal vse do leta 1940 v polovični ilegali.

Razpad jugoslovanske vojske je doživel v petem polku, s katerim se je umikal do Novega mesta, kjer je ta formacija razpadla. Vrnil se je v Ljubljano in nadaljeval svoje delo v splošni bolnici, kjer je služil.

Ko se je formalni zdravniški odbor OF, je takoj v začetku pristopil k tej organizaciji. Že oktobra 1941 je po odločitvi tega odbora odšel v Zagorsko četo, ki se je po razbitju umaknila na italijansko stran. Upoštevajoč nalog vodstva se je vrnil v Ljubljano in se legaliziral v poročnišnici, kjer je nadaljeval svoje delo. Že v tem obdobju je torej dr. Obračunč, kot nam je sam pripovedoval, »bil že povsem prepričan, da svet neizogibno drvi v II. svetovno vojno z vsemi grozodejstvi vred, da je napočil čas borbe proti okupatorju in boj za dosledno in dokončno osvoboditev slovenskega naroda.« Bil je aktiven sodelavec OF, po nalogu katere je nato januarja 1942 prevzel dolžnost šefa zdravniškega zaporniškega oddelka, od koder je skupaj s sodelavci organiziral vrsto pobegov ljudi v partizane. Ko ga je neki tajni policist, katerega je popreje zdravil, opozoril, da mu pričenja goriti pod nogami, se je partizanski vojski priključil 7. maja 1942 tudi sam. Odšel je na Dolenjsko v II. grupo štajerskih odredov, s katero je nato odšel na Štajersko, novembra pa je bil zaradi slabega zdravja poslan v Polhograjske Dolomite. Prav prebivalci Dolomitov ga ne bodo nikoli pozabili, za njih bo ostal partizanski zdravnik, ki jim je v tistih težkih časih pomagal na vsakem koraku, kjer je bila pomoč potrebna. Prav tu je prevzel dolomitsko bolnico in postal šef sanitete NOV Slovenije. Z vodstvom OF je odšel februarja leta 1943 na Rog, kjer je ostal vse do konca vojne, nazadnje kot komandant baze 80. Več kot leto dni je bil vodja slovenske centrale vojne partizanske bolnice v Kočevskem Rogu, nemajhnemu številu partizanov aktivistov bo ostal v trajnem spominu kot pravi partizanski zdravnik, ki je kljub svoji boleznì vedno nudil pomoč svojim sotovarišem. Julija 1944 je bil izvoljen za člana Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta.

Takoj po osvoboditvi je opravljal dolžnost načelnika splošnega oddelka ministrstva za socialno politiko Slovenije in kmalu zatem postal pomočnik predsednika komisije državne kontrole SFRJ v Beogradu. Ob svojem dragocenem strokovnem delu je ves čas politično deloval predvsem kot predavatelj. V izgradnji skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti je bil potreben prav zaradi svojih pomembnih organizacijskih sposobnosti pri vzpostavitvi zdravstvene službe v Bosni in Hercegovini. V tej republiki je leta 1951 prevzel dolžnost republiškega sekre-

tarja za zdravstvo in socialno politiko. Zavzetost, s katero je opravljal to nalogo, ga je polno angažirala in tu ga je prvič izdalo srce. Vrnil se je v Ljubljano in bil vse do upokojitve leta 1963 svetovalec izvršnega sveta za socialno zdravstveni sektor.

Dr. Rudolf Obračunč-Cedrik

Ves čas je tovariš Cedrik aktivno deloval v domala vseh družbenopolitičnih organizacijah. Še posebno odločno in zavzeto je vseskozi deloval za ureditev borčevske problematike ter s svojimi bogatimi izkušnjami v boju in pri vojni graditvi domovine pomagal ustvarjati tak koncept SLO, ki danes poudarja varnost življenja in dela pri nadaljnji izgradnji. Prav za to se je kot dolgoletni podpredsednik zveze združenih borcev naše občine in republiškega odbora ter delovni član Zveze združenj borcev mesta Ljubljane tudi zavzemal.

Ob tem pa kot zdravnik ni zanemarjal skrbi za zdravstveno varstvo borcev kot tudi za človeka nasploh. Prav te odlike so mu pripomogle pri uspešnem vodenju slovenskega zdravniškega društva, katerega predsednik je bil od leta 1960 do 1964. Njegova vsestranska družbenopolitična aktivnost je bila prisotna v KS Milan Česnik, kjer je živel oziroma v občini Ljubljana Vič-Rudnik, h katere razvoju je nedvomno prispeval tudi pomemben delež. Bil je dolgoletni član v izvršnem odboru oziroma predsedstvu občinske konference socialistične zveze naše občine ter predsednik skupščinske komisije za odlikovanja.

Naša družbena skupnost ga je za njegovo po-
žrtvalno delo odlikovala. Bil je nosilec partizanske spomenice 1941, reda hrabrosti, bratstva, zaslug in enotnosti druge vrste, zaslug za narod s srebrno zvezdo, in zaslug za narod z zlato zvezdo, s partizansko zvezdo redom dela z rdečo zastavo in partizanskim križem. Leta 1972 pa je prejel najvišje priznanje republiške konference socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije — zlato priznanje OF slovenskega naroda.

Dr. Obračunč — naš Cedrik, je bil predvojni revolucionar, nosilec partizanske spomenice 1941, organizator partizanske sanitete, pobornik organizirane zdravstvene službe, neumoren družbenopolitični delavec, resničen tovariš, prijeten sogovornik, vedno jase, preprost in odkrit.

Pogrešali bomo njegove preudarne z življenjskimi izkušnjami prežete razprave na sejah naših družbenopolitičnih organizacij, toplino in nasvet v vsakdanjih srečanjih, toda nemalokrat se nam bodo ob našem delovanju utrnile misli na življenje revolucionarja, ki nas je na vsakem koraku plemenitilo z borbenim duhom, akcijo, zanosom, vedrino in nesebičnim tovarštvom.

Udeležba na drugi seji občinske skupščine

Družbenopolitični zbor	30 del.mest	23 prisotnih
Zbor krajevnih skupnosti	29 del. mest	26 prisotnih
Zbor združenega dela	49 del.mest	39 prisotnih

ljanja družbene samozaščite že napravljeni koraki naprej, bo potrebno varnostno kulturo, ki je pri našem delovnem človeku in občani še vedno v povojih, s skupnimi prizadevanji v bodoče še učvrščevati.

Izčrpno je bilo tudi poročilo o poslovanju viških organizacij združenega dela v letu 1977. Rezultati za minulo leto so dinamični in v skladu z osvojenimi revolucijo gospodarskih gibanj za leto 1977. Sam obseg proizvodnje je porastel za 9,3 odstotka

Pomladanski cvetovi so letos skorajda edini znanilci najlepšega meseca leta

NAGRADA MESTA LJUBLJANE
ING. SLAVKU KORBARJU

LJUDSKA OBRAMBA JE STVAR VSAKOGAR

Nagrado mesta Ljubljane je dobil naš občan inž. SLAVKO KORBAR, ki ga pozna vsak Vičan kot dolgoletnega predsednika občinske skupščine Ljubljana Vič - Rudnik, kot sekretarja komiteja OK ZKS Vič - Rudnik kot predsednika republiškega odbora ZRVS in kot zelo prizadevnega delavca v ZRVS in sploh na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite. Za to področje je tudi prejel nagrado mesta Ljubljane.

»Čeprav sem po imenu dobil nagrado jaz, mislim, da je to priznanje usmeritvi, za katero smo se vsi v političnem aktivu Ljubljane zavzemali in jo tudi speljali v teh zadnjih letih,« pravi inž. Slavko Korbar, ki je sedaj sekretar komiteja OK ZKS Center. »Eden izmed vzrokov za priznanje, ki sem ga dobil pa je tudi delo v ZRVS.«

Kaj se je spremenilo na področju ljudske obrambe v Ljubljani?

»Nova usmeritev je očitna po 21. seji in po spremembah v Ljubljani. Proces podružbljanja se je začel pospešeno in ljudska obramba ni več tako osredotočena in centralizirana kot je bila prej. Vse združeno le v okviru mesta je v bistvu odtujalo ljudsko obrambo, saj je manjkala vez med mestom in krajevno skupnostjo, to je občina. Na tej ravni ni bilo ustrezne aktivnosti, ki bi bila dovolj celovita. Tudi organov, ki bi se globalno v občini kot zaokroženi celoti ukvarjali z ljudsko obrambo, ni bilo. S tedanjjo organizacijo ni bilo rešeno več stvari, saj v občini ni bilo občinskega organa za ljudsko obrambo. Z novimi statuti smo to v občinah uredili in tako zapolnili vrzel.«

V kakšni fazi je delo na tem področju danes?

»Smo v fazi, da smo organiziranje izpeljali. Teritorialna obramba je dobro razvita. Tudi družbena samozaščita je že vrasla v okolje. Mislim, da sedanji rezultati kažejo, da ne bo ostalo vse skupaj le v odborih in raznih svetih na ravni občine. Mislim, da bo treba proces podružbljanja nadaljevati in širiti krog vključenih ljudi.«

Kako bo šel proces podružbljanja dalje?

»Doseči moramo v prvi vrsti, da ne bo prihajalo v nobenem primeru do zapiranja v ozke kroge. Delo bo treba prenašati tudi na konference delegacij, na zbere delovnih ljudi, skratka na takšno raven, da bo čim širši krog ljudi aktivno vključen, da se bo vsak pri delu zavedal, da gre zanj.«

To je torej le stvar časa...

»Ne! To je v Ljubljani tudi stvar organiziranosti. Sedaj je namreč težava v tem, da sedanja organiziranost krajevnih skupnosti ne ustreza, ker so prevelike. To je posebej važno pri družbeni samozaščiti. Družbeno samozaščito je potrebno tudi po velikih OZD organizirati ustrezno. S tem, da delovna organizacija nastavi profesionalnega referenta za družbeno samozaščito ali človeka s podobnim nazivom in delovnim področjem

Inž. Slavko Korbar

in mu »obeši na vrat vse«, ni narejeno kaj dosti. Tak človek mora biti organizator dejavnosti, ne pa začetek in konec in le »primerki za pokazat.« Kako doseči premik v prevelikih krajevnih skupnostih, se še nismo odločili v Ljubljani. Alternativi sta dve: ali zmanjšati krajevne skupnosti ali pa se drugače organizirati. Problematiko vse ljudske obrambe in družbene samozaščite je potrebno ljudem čim bolj približati. Ne sme biti odtujenosti!»

So v razgovorih že predlagani kaki modeli?

»Za družbeno samozaščito in ljudski odpor vsesplošnega značaja imamo izkušnje že v praksi v zgodovini. Le pogledimo primer Ljubljane v NOB. Ta vzorec je gotovo dober, seveda ustrezno prilagojen. V času NOB je bila Ljubljana prekrita z znanimi trojkami. Torej imamo že izkušnje.«

Kakšno mesto bo dobila narodna zaščita?

»Ne bom ponavljal že oguljenega dejstva, da to ni podaljšana roka milice, saj to ve že vsak. Mislim, da je potrebno v gledanju na narodno zaščito preseči sedanjo miselnost, da vidimo to le v enotah in določeni uniformirani obliki. Pripadnik narodne zaščite naj bo vsak državljan na terenu, vsak naj bo osveščen in vsak naj varuje družbo in sebe samega,« pravi inž. Slavko Korbar.

MILOVAN DIMITRIČ

168 PODPISNIKOV

DO 29. MAJA 128 PRISTOPNIH IZJAV

Še vedno poteka izredno pomembna akcija na področju samoupravnega sporazumevanja, in sicer obravnava in sprejem aneksov k samoupravnim sporazumom o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti za leto 1978 ter samoupravnega

sporazuma o združevanju sredstev za opravljanje kolektivnih komunalnih storitev v naši občini. Javna razprava o obeh planskih dokumentih je trajala do 20. maja.

Do vključno 29. maja je od 168 podpisnikov pristopne izjave podpisalo 128 oziroma je

znašal odstotek 76,2. S področja gospodarstva je anekse k samoupravnim sporazumom o temeljnih planov SIS družbenih dejavnosti podpisalo od 83 upravičencev 59 ali 71 odstotkov, s področja negospodarstva pa je izjave od petinosemdesetih upravičencev dalo 69 de-

lovnih skupnosti ali 81,2 odstotka. Odstotek podpisa samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za opravljanje kolektivnih komunalnih storitev znaša 74,3, kar pomeni, da je od 168 podpisnikov pristopne izjave podpisalo 123.

BOLJ ALI MANJ ORIGINALNI STATUTI

V krajevnih skupnostih občine Ljubljana Vič-Rudnik so sprejeli nove statute. Novi statuti so večji del dopolnjeni stari in seveda so tudi nekatera povsem nova poglavja, ki so usklajena z novo funkcijo krajevnih skupnosti, z novo ustavo, zakonom o združenem delu, zakonom o planiranju, zakonom o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, zakonom o notranjih zadevah, zakonom o samoupravnih sodiščih in s stališči RK SZDL. V krajevnih skupnostih so se spreminjanja statuta lotili zelo različno in ugotoviti je treba, da velikokrat zelo odvisno od razpoložljivih kadrov v okviru krajevnih skupnosti. Ponekod so očitno pojmovali vzorčni statut KS, ki so ga dobili na vpogled (gre za statut KS Nove Jarše v Ljubljani) kot edino pravi in zveličavni in so tako očitno razumeli, da ne smejo spreminjati niti števila članov niti zaporedja niti česar koli razen imena KS in tistih stvari, ki so vezane povsem in izključno le na njihovo KS. Tako so v mnogih KS nastale prave kopije statutarov Novih Jarš in temu primerno so statuti tudi neprimerni konkretnim razmeram, saj niso pisani na kožo prebivalcev našega področja.

Preučevali smo nekatere primere statutarov posameznih KS. Statut KS Velike Lašče se skorajda ne razlikuje od vzorčnega statuta. Zato seveda pozablja na to, da je področje Velikih Lašč kmetijsko in da bi potrebovali ustrezne komisije za kmetijstvo, ki so v mestni KS Nove Jarše seveda nepotrebni. Zato je statut Velikih Lašč brez takšne komisije. Kmetijstvo tudi ni opredeljeno kot bi moralo biti glede na pomen, ki ga ima na tem področju. Pri financiranju KS pa tudi ni povedano nič o tem, kako naj pri tem redno sodelujejo prebivalci, ki jim je kmetijstvo edini in osnovni poklic: torej, da so kmetje.

Tudi na Igu so se v veliki meri držali vzorca. V statut pa so vnesli nekatere posebnosti področja, posebej kar zadeva prebivalstvo. Niso pozabili na krajevni praznik in narodno zaščito so obdelali mnogo bolj kot pa je to v vzorcu. Temu vprašanju so posvetili

precej pozornosti.

V krajevni skupnosti Brdo so se tudi zelo oklepali vzorčnega statuta. Zakaj, ni jasno. Posebnost, za katero so se odločili je ta, da niso določili točnega števila delegatov, ki jih pošiljajo družbenopolitične organizacije in društva v KS.

Statut KS Turjak je v grobem podoben vzorcu, vendar so se očitno potrudili sestavljalci vnesti vsaj nekatere značilnosti njihovega terena v statut. Tako vsebuje statut člen o prazniku, o sodelovanju s pobratenskimi KS, o priznanjih itd. Preveč pa je poudarka na členih namenjenih OZD, saj jih na tem področju ni kaj dosti, premalo pa je govora o kmetijstvu, saj gre za, pretežno kmetijsko področje.

Mnogo originalneje so pristopili k izdelavi statuta v KS Milan Česnik. Tu gre za bistvene novosti predvsem pri temeljnih pravicah in dolžnostih ljudi in občanov v KS pri materialni osnovi

uresničevanja skupnih potreb in programiranju nalog KS pri določilih o delegacijah in pri nalogah, ki zadevajo področje ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Najoriginalnejši pristop pa so očitno imeli v KS Golo-Zapotok, kjer so bila izpostavljena vprašanja uresničevanja dolžnosti in pravic delovnih ljudi in občanov. Novosti so tudi samoupravno organiziranje, ki je izpeljano tako, da onemogoča odtujevanje odlo-

čanja, saj doslej ponekod niso dovolj spoštovali statuta zlasti svetih krajevnih skupnosti. Poseben poudarek so dali interesnim zborom in sploh zborom delovnih ljudi in občanov. Osrednji organ samoupravljanja pa je skupščina KS. Novosti seveda tudi na vseh področjih, so z zakonom urejena drugače, pa pri programiranju razvoja in zagotavljanju materialnih sredstev krajevnih skupnosti.

MILOVAN DIMITRIČ

POGOVOR Z DELEGATKO XI. KONGRESA ZKJ

POZORNOST GOSPODARSTVU

»Prvič se bom tokrat udeležila kongresa Zveze komunistov, čeprav sem že 34 let članica ZK,« nam je povedala delegatka za XI. kongres ZKJ JOŽICA CAJNKO, ki jo viški komunisti poznajo iz številnih komisij in drugih delovnih teles, v katerih je vedno delovala in še deluje. »Pričakujem, da bo XI. kongres ZKJ prinesel ne le stališča, temveč da se bodo takoj potem začeli tudi dejanski premiki na vseh ravneh. Za to bi se morali zavzeti vsi člani in občani. Mi namreč vse prevečkrat govorimo, ko pa pride do prakse, pa ne izvedemo sicer odlično zastavljenih in sprejetih stališč.«

Mislim, da bi moral kongres predvsem spregovoriti o družbenoekonomskem področju, kjer je potrebno narediti zelo veliko. Položaj našega gospodarstva je jasen, meni še posebej, saj sem dolga leta delala na področju, kjer so se stekali podatki gospodarstva. Na osnovi izkušenj republiških kongresov bo sklepal zvezni, vendar bo doprinesel marsikaj novega, kar se je potrebno dogovoriti na ravni države.

Pri nas je pereče vprašanje zaposlovanja. To ne pomeni, da moramo ekstenzivno zaposlovati, temveč da moramo graditi številne nove tovarne, kjer bomo našli produktivna delovna mesta. Zaposlovanje v neproduktivnih dejavnostih preveč obremenjuje gospodarstvo in proizvodnjo. V delovanje ZK pa je potrebno vključiti čim več mladih in to vsestransko. Potem pa je treba tudi pregledati, kaj je kdo naredil in zahtevati, da prevzete dolžnosti izpolni in to vsak! Ni sprejemljivo kopičenje funkcij, saj potem jasno nihče ne more opraviti vsega in stvari šepajo,« meni Jožica Cajnko.

Jožica Cajnko

VISOKO ODLIKOVANJE STANETU VRHOVCU

Ob zaključku prvega mandata delegatske skupščine mesta Ljubljane je predsednik Marjan Rožič podelil za uspešno in prizadevno delovanje in aktivnost nekaterim vodilnim predstavnikom skupščine odlikovanja predsednika republike. Tako je za zasluge in prizadevanja sprejel red dela z rdečo zastavo tudi njen nekdanji podpredsednik Stane Vrhovec — naš znani družbenopolitični delavec.

17. JUNIJA LJUBLJANČANI NA REKI

Letos poteka 11. leto, odkar so bile sklenjene bratske vezi med mestoma Reko in Ljubljano. Tudi tokrat se bodo prebivalci obeh mest in delovni ljudje srečali, da izmenjajo izkušnje pri svojem vsakodnevnem delu v prizadevanjih za hitrejši razvoj naše samoupravne družbe. Tokrat je gostitelj Reka, ki priprav-

lja Ljubljančanom še posebej slovesen sprejem. Mnogim delovnim organizacijam, krajevnim skupnostim, društvom in številnim posameznikom bodo na skupni svečanosti vročena visoka priznanja mesta Reke za uvrščevanje skupnih prizadevanj in bratskih vezi.

SESTALI SO SE NA PRVIH SEJAH DELEGATI SKUPŠČIN SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI

Novoizvoljene skupščine SIS so pričele s svojim delom. Na svojih prvih sejah v mesecu maju so se konstituirale. Nekatere skupščine SIS so se povečale za določeno število delegatskih mest, zato so pri nekaterih SIS odpravili konference delegacij, ki so se v prejšnjem mandatnem obdobju pokazale kot neuspešna oblika združevanja. Štiriletnje izkušnje delegatskih skupščin so pokazale določene slabosti, ki jih bo potrebno odpraviti, pozitivne izkušnje pa bodo služile pri nadaljnjem uspešnem delu.

Posebne delegacije so prav gotovo dobra rešitev, spodbudno je tudi dejstvo, da so bili delegati že na prvih sejah skupščin zelo aktivni. Bržčas ne bi bilo napak, če bi za nekatere delegate organizirali tečaje, v katerih bi jim razložili smisel delegatskega sistema, naloge delegatov, vlogo samoupravnih interesnih skupnosti, strukturo organov SIS ter skupščinski sistem družbenopolitičnih skupnosti. Nekajkrat se je namreč že zgodilo, da delegati skupščin SIS niso vedeli, v kateri zbor so bili izvoljeni, kar je gotovo nenavadno.

IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST

Skupščina je na svoji prvi seji izvolila kandidate za vodilne funkcije v skupnosti.

Skupščina ima 75 delegatskih mest.
Zbor uporabnikov ima 49 delegatskih mest.
Zbor izvajalcev šteje 26 delegatskih mest.
Predsednik skupščine: Marija Stanič
Namestnik predsednika: Egon Zakrajšek
Predsednik zbora uporabnikov: Anton Oražem
Namestnik predsednika: Mirko Zorčič
Predsednik zbora izvajalcev: Vilma Snoj
Namestnik predsednika: Andreja Bizjak
Predsednik izvršnega odbora: Svasta Pavlovič
Izvršni odbor šteje skupno enajst članov.

Odbora samoupravne delavske kontrole skupščina ni izvolila, to bo storila na eni prihodnjih sej. Odbor bo štel osem članov. Odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je sestavljen iz sedmih članov.

Za člane izvršnega odbora Mestne izobraževalne skupnosti so bili izvoljeni: Franc Gubenšek, Svasta Pavlovič, Franc Lazarin in Jožica Recer. Članica izvršnega odbora skupščine izobraževalne skupnosti Slovenije je postala Emilijana Lipovšek.

Skupščina je tudi sprejela samoupravni sporazum o razporeditvi delegatskih mest v skupščini izobraževalne skupnosti Slovenije. Ta sporazum ureja, kako si bo štirinajst OIS ljubljanske regije razdelilo delegatska mesta v skupščini republiške izobraževalne skupnosti.

KULTURNA SKUPNOST

Občinska kulturna skupnost ima naslednje organe: skupščino, izvršni odbor, odbor za samoupravni nadzor ter odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Skupščina je sestavljena iz dveh zborov. Zbor uporabnikov ima 52, zbor izvajalcev pa 28 delegatskih mest. Na svoji seji so delegati skupščine poleg članov izvršnega odbora, odbora samoupravnega nadzora in odbora za ljudsko obrambo izvolili tudi kandidate za vodilne funkcije v skupščini te skupnosti, ter za izvršni odbor mestne kulturne skupnosti.

Predsednik skupščine: Niko Valjavec
Podpredsednika: Stane Hočevnar in Franc Čebašek
Predsednik zbora uporabnikov: Jože Jesih
Predsednik zbora izvajalcev: Anka Vesel
Namestnik predsednika zbora izvajalcev: ing. Milan Kenda
Namestnik predsednika zbora izvajalcev: Zdenko Samsa
Predsednik izvršnega odbora: Boris Makovec
Namestnik predsednika IO: Jože Mihevc
Izvršni odbor šteje poleg predsednika in podpredsednika še sedem članov.

Odbor za samoupravni nadzor je sestavljen iz petih članov, predsednik je Živa Vidmar-Trbižan.

Odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito tvorijo predsednik Niko Valjavec, podpredsednik Boris Makovec, ter trije člani. V izvršni odbor ljubljanske kulturne skupnosti so delegati skupščine izvolili Borisa Makovca, Štefana Balažica ter Franca Suhadolnika.

Po konstituiranju je skupščina kulturne skupnosti prešla na vsebinsko vprašanje. Sprejela je program dela za leto 1978, iz katerega je razvidno, da se bo program kulturnih prireditev razširil. Dejavnost kulturne skupine imeli še pevske, plesne in instrumentalne skupine, da bodo izboljšali kakovost kulturnega programa. Tudi šolska kulturna društva se bodo odprla širši javnosti.

V programu skupnosti je tudi razširitev knjižničarske dejavnosti s povečanjem sklada matične knjižnice ter skladov vseh trinajstih krajevnih knjižnic.

Občinska zveza kulturnih organizacij bo kot vsa leta doslej organizirala revijo gledaliških skupin, revijo pevskih zborov odraslih ter srečanje mladih pevcev. Organizirala in sestavljala bo kulturne programe vseh občinskih proslav in spominskih prireditev in bo pobudnik ter organizator osrednjih občinskih likovnih in knjižnih razstav.

Kulturna skupnost ima tudi v srednjeročnem programu obnovo in posodobitev prostorov za kulturne prireditve v krajevnih skupnostih. Program, takšen, kot so si ga zastavila kulturnometniška društva, obeta občanom naše občine dokajšnje število gledaliških predstav in drugih kulturnih prireditev.

RAZISKOVALNA SKUPNOST

Sedemnajstega maja se je na svoji prvi seji drugega mandatnega obdobja konstituirala skupščina raziskovalne skupnosti. Na tej seji je skupščina izvolila kandidate za vodilne funkcije v skupščini in njenih organih.

Predsednik skupščine: Ljubo Golič
Namestnik predsednika: Miro Jeriha
Predsednik zbora uporabnikov: Rado Meden
Predsednik zbora raziskovalcev: Hermina Leskovšek
Namestnik predsednika zbora uporabnikov: Dušan Pavlica
Namestnik predsednika zbora izvajalcev: Matija Maučec
Predsednik izvršnega odbora: Milan Vidmar
Namestnika bodo izvolili pozneje
Izvršni odbor šteje skupno dvanajst članov.
Odbor samoupravne delavske kontrole
Predsednik: Vladimir Letonja in šest članov
Odbor za ljudsko obrambo:
Predsednik: Ljubo Golič in šest članov
Skupščina raziskovalne skupnosti ima 69 delegatskih mest
Zbor uporabnikov 49 delegatskih mest
Zbor raziskovalcev 20 delegatskih mest

SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA

Skupščina skupnosti otroškega varstva ima skupno 72 delegatskih mest.

Zbor uporabnikov 51 delegatskih mest
Zbor izvajalcev 21 delegatskih mest
Predsednik skupščine: Vili Gerjol
Namestnik predsednika: Staša Malenšek
Predsednik zbora uporabnikov: Janez Vrhovnik
Namestnik predsednika: Maja Strehovec
Predsednik zbora izvajalcev: Ema Fon
Namestnik predsednika: Ida Kačič
Predsednik izvršnega odbora: Jože Klasič
Namestnik predsednika: Helena Pristov in sedem članov
Predsednik odbora samoupravnega družbenega nadzora: Marko Zdešar in šest članov
Odbor za ljudsko obrambo:
Predsednik: Vili Gerjol
Namestnik predsednika: Jože Klasič in pet članov
Komisija za denarno pomoč družinam za vzdrževanje otrok — pet članov.

V izvršni odbor Mestne skupnosti otroškega varstva je skupščina izvolila tri delegate.

Delegacija za seje skupščine otroškega varstva Slovenije šteje 10 delegatov.

STANOVANJSKA SKUPNOST

Skupščina stanovanjske skupnosti ima 74 delegatskih mest.

Zbor uporabnikov 51 delegatskih mest
Zbor izvajalcev 23 delegatskih mest.
Za vodilne funkcije v skupščini te skupnosti so bili izvoljeni:
Predsednik skupščine: Janko Kušar
Podpredsednik skupščine: Marjan Žagar
Predsednik zbora uporabnikov: Aleksandra Škrl
Predsednik zbora izvajalcev: Polona Suštaršič
Predsednik Izvršnega odbora: Vlado Pirč
Podpredsednik IO: Miha Pirč in 9 članov izvršnega odbora
Odbor delavske kontrole

Predsednik: Zinka Benkovič
Podpredsednik: Gusti Amon in trinajst članov
Poravnavni svet
Predsednik: Vladislava Krečič
Podpredsednik Albina Logar in trije člani
Odbor za graditev stanovanj bodo izvolili na eni prihodnjih sej.
Odbor za gospodarjenje s stanovanjskim skladom
Predsednik: Vojko Lamovšek
Podpredsednik: Švajb Arifovič in 14 članov
Odbor za prenovi starih mestnih predelov
Predsednik: Dobrovoljc Lojze
Podpredsednik: Peter Gabrijelčič in 13 članov
Odbor za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu
Predsednik: Alojz Korošec
Podpredsednik: Marija Pergar in 13 članov
Skupščina je razpravljala o osnutku prečiščenega besedila samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne stanovanjske skupnosti.

Pri razpravi se je najbolj izpostavilo vprašanje, kako delegirati delegate v zbor izvajalcev. Sedaj velja teritorialno načelo, delegati pa so predlagali, naj bi veljalo načelo opravljenih del v stanovanjskem gospodarstvu, ne glede kje je sedež organizacije združenega dela, ki opravlja storitve v stanovanjskem gospodarstvu.

SKUPNOST SOCIALNEGA VARSTVA

Predsednik skupščine: Slavo Kobe
Podpredsednik skupščine: Milica Kersnič
Predsednik zbora izvajalcev: Vidojka Planinc
Predsednik zbora uporabnikov: Alojz Korošec
Predsednik Izvršnega odbora: Matija Lenaršič
Podpredsednik IO: Ivanka Peklaj in 9 članov
Zbor uporabnikov ima 25 delegatskih mest
Zbor izvajalcev ima 15 delegatskih mest.

Skupščina je razpravljala in sprejela predlog delovnega načrta skupnosti socialnega varstva Ljubljana za leto 1978. Delovni načrt med drugim predvideva zagotavljanje pod enakimi pogoji enakega obsega socialnih pravic občanom in delovnim ljudem v Ljubljani.

Skupno s skupnostjo socialnega skrbstva, skupnostjo za zaposlovanje ter zdravstveno skupnostjo si bo prizadevala pri usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb. Povečala bo večjo pozornost varstvu borcev NOB in vojaških vojni invalidov, zlasti pri izenačevanju priznavalnin, reševanju stanovanjskih problemov ter poskrbela za njihovo osnovno varstvo.

Spremljala bo izvajanje družbenega dogovora o financiranju gradnje domov za starejše občane. Poskrbela bo tudi za oblike pomoči v okoljih, kjer ti ljudje živijo.

ZDRAVSTVENA SKUPNOST

V zadnjih dneh aprila se je sestala skupščina samoupravne zdravstvene skupnosti. Obravnavala je vrsto osnutkov samoupravnih sporazumov, ki jih je nato dala v javno razpravo.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnega sodišča, združenega za vse občinske zdravstvene skupnosti ljubljanske regije, bo zagotavljal sodno varstvo v sporih o samoupravnih pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva, združevanju in porabi združenih sredstev ter menjavi dela.

Samoupravni sporazum o merilih in postopku za ugotavljanje invalidne osebe daje možnost invalidnim osebam uveljavljanja pravice do poklicnega usposabljanja in zaposlovanja.

Novost, ki jo uveljavlja ta samoupravni sporazum je sestava strokovne komisije. Strokovna komisija mora biti sestavljena iz dveh zdravnikov specialistov, ki imata izkušnje pri ugotavljanju invalidnosti in delovne sposobnosti, strokovnega delavca skupnosti za zaposlovanje z izkušnjami pri zaposlovanju invalidov, tehnologa ter socialnega delavca z izkušnjami pri zaposlovanju in usposabljanju invalidnih oseb. Tako sestavljena komisija zagotavlja, da bo le-ta našla najboljše rešitev za poklicno usposobitev, če oseba še nima poklica, ali če je potrebna prekvalifikacija ter primerno zaposlitev te osebe.

Samoupravni sporazum o prispevkih za zdravstveno varstvo upoko-jencev in invalidov določa za leto 1978, da bodo morale občinske skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja povečati svoje prispevke za 19 odstotkov v primerjavi z letom 1977.

Spremenila se je sestava nove delegatske skupščine te skupnosti. Število delegatskih mest skupščine: 74

Zbor izvajalcev ima 24 delegatskih mest, medtem ko ima zbor uporabnikov 50 delegatskih mest.

Predsednik skupščine: Anton Dolničar
Predsednik izvršnega odbora: dr. Boris Jagodič
Predsednik zbora uporabnikov: Tonka Korbar
Predsednik zbora izvajalcev: dr. Lojze Korsika
Izvršni odbor šteje 11 članov.

MEČ ZA PROMETNI GORDIJSKI VOZEL

Občina Ljubljana-Vič-Rudnik je v Ljubljani med tistimi, ki so najbolj zainteresirane za dokončno ureditev prometnega vozla z obvoznici in drugimi prometnimi rešitvami. Na območju viške občine sta namreč dve veliki vpadnici: Dolenjska cesta s Karlovskim mostom in Tržaška cesta, ki sta ozko grlo v ljubljanskem in slovenskem merilu. Urejanje prometnih zagat pa pomeni za viško občino tudi urejanje celega niza urbanističnih problemov in konec prometne zmešnjave pomeni tudi možnost stanovanjske gradnje in poslovne gradnje na celi vrsti površin, ki so ravno zaradi bodočih cest sedaj rezervirane. Neurejeno vprašanje bodočih cest oziroma njihovih tras povzroča že desetletje motnje v razvoju stanovanjske in poslovne gradnje in je eden od vzrokov za nastanek črnih gradenj v viški občini, saj je bilo parcelo za zidavo dobiti izredno težko, ker so ogromne površine bile rezervirane za ceste. Sedaj so trase več ali manj znane in se bo zato moral razrešiti problem gradnje in gradnja cest naj bi pomenila tudi konec preostalih težav, ki so nastale zaradi neurejenosti prometnih vezi.

V tem srednjeročnem obdobju naj bi bila vsaj večina najbolj perečih cestnih problemov rešena, z izjemo južne obvoznice. Katere so tiste ceste, ki bi pomenile konec prometnega infarkta v viški občini? Te ceste so: južna obvoznica (povezava Tržaške oziroma ceste na Primorsko s cesto na Dolenjsko preko Barja oziroma na južnem delu Ljubljane), nova Tržaška (sodobna in dovolj prepuščena povezava na avtocesto Ljubljana-Vrhnika), zahodna obvoznica (povezava med Primorsko in Štajersko po trasi od Dolgega mostu — torej avtoceste Ljubljana-Vrhnika preko Šentvida, kar pomeni povezavo na Gorenjsko do Črnuče), avtocesta Ljubljana-Vrhnika in Karlovski most. Dela tečejo pravzaprav že na vseh teh odsekih razen južne obvoznice in Tržaške, za zahodno obvoznico pa se zdaj predvsem trudijo pridobiti vsa ustrezna dovoljenja.

Pol Karlovškega mostu odprtega!

Dela pri gradnji Karlovškega mosta tudi po zunanjem videzu napredujejo hitro in del mostu — polovica je že odprtega za promet. Sistem podvoza za 1g in vključevanje na Orlovo z Dolenjske ceste in obratno olajšuje dovoz v Ljubljano in tudi izvoz, vendar bo Karlovski most ozko grlo, dokler ne bo dograjen. Skupaj z njim bo dograjen tudi privoz v dolžini 600 metrov od križišča Orlove z Dolenjsko cesto. Pri izvozu iz Ljubljane bo s tem problem v veliki meri rešen, torej že v tem srednjeročnem obdobju, saj mora biti v tem času most z vsemi priključki gotov. Zakaj delno rešen? Izvoz iz Ljubljane bo oviran v bodoče predvsem, ko se Dolenjka zoži in preide na dvopasovno cesto pred zadnjo črpalko na Dolenjski cesti. Prihajanje v Ljubljano bo s Karlovskim mostom hitreje, vendar se bo vse zataknilo v križišču pred predorom in bodo vozniki, dokler ne bo južne obvoznice, le hi-

treje pripeljali do prometnega vozla v središču mesta. Zavijanje na desno v predor bo povzročalo težave in seveda ozko grlo proti središču: Aškerčeva.

Kako hitro se bo praznila Aškerčeva, pa je v veliki meri odvisno od nove Prešernove, ki jo že gradijo in bo kmalu tudi gotova in nove Tržaške. Če bo Tržaška požirala dovolj hitro promet z Aškerčeve, bo mogoče znatno omiliti prometno gnečo. Kakšna bo nova Tržaška?

Idejni projekt Tržaške že konec meseca?!

SIS za ceste Ljubljana je prevzela dolžnost izdelave idejnega projekta Tržaške do prvih dni junija letos s tem, da bodo točno opredelili, kakšna naj bo Tržaška, njen standard in opis rušenj, ki bodo potrebna za izvedbo nove ceste. Sedanja Tržaška je sicer štiripasovnica, vendar le na pol uradno.

Ustrezni črt ni povsod pa tudi zavijanje ni urejeno ne za levo ne desno, v sredini ni zelenega pasu in je zato cesta večkrat ne le sprehajališče, temveč tudi obračališče in prizorišče zelo tesnih srečanj vozil, ki vozijo po zunanjih pasovih. Zato je eden temeljnih pogojev za prometno varnost in hitrejšo odvijanje prometa širša Tržaška z ločilnim zelenim pasom v sredini. Urejanje Tržaške ceste pomeni uresničevanje 10-letnega programa izgradnje ceste v Ljubljani in uresničitev odloka občinske skupščine Vič-Rudnik o urejanju cestne povezave v občini. Viški načrti predvidevajo rekonstrukcijo Tržaške s povezavo preko mostu čez Jurčkovo potjo do Dolenjske ceste. V to vključujejo tudi vprašanje podvoza na Gregorinovi, ki bo povezoval Tržaško z drugim sistemom cest.

Urediti sistem obvoznih cest

Pred začetkom rekonstrukcije Tržaške pa bo nujno potrebno urediti ustrezen sistem obvoznih cest. Tu so najtežje rešljivi problem težki tovornjaki tako zaradi same teže, ki je vsako cestišče ne prenese, kot tudi njih višina in širina. Za osebni promet naj bi bila rešitev — preusmeritev na Jamovo cesto, Gerbičovo cesto in Cesto v mestni log. Pogoji za to izvedbo pa je ustrezen most preko Ljubljane.

Za tovorni promet pa je kot kaže edina rešitev rekonstrukcija Ceste dveh cesarjev z ustrežno povezavo Tržaške preko mostu čez Mali graben mimo Plutala in kasneje z izgradnjo mostu preko Ljubljane po Jurčkovi poti na Dolenjsko cesto. SIS za ceste Ljubljana bi želela graditi čim prej in to je tudi želja občine Vič-Rudnik, vendar je še vedno odprto vprašanje mostu preko Ljubljane. Brez njega je nemogoče speljati obvoz in brez obvoza je nemogoče popravljati Tržaško. Bile so še inačice obvoza preko Rožne doline in podvoza na Gregorinovi, vendar to ne bi rešilo vprašanje ce-

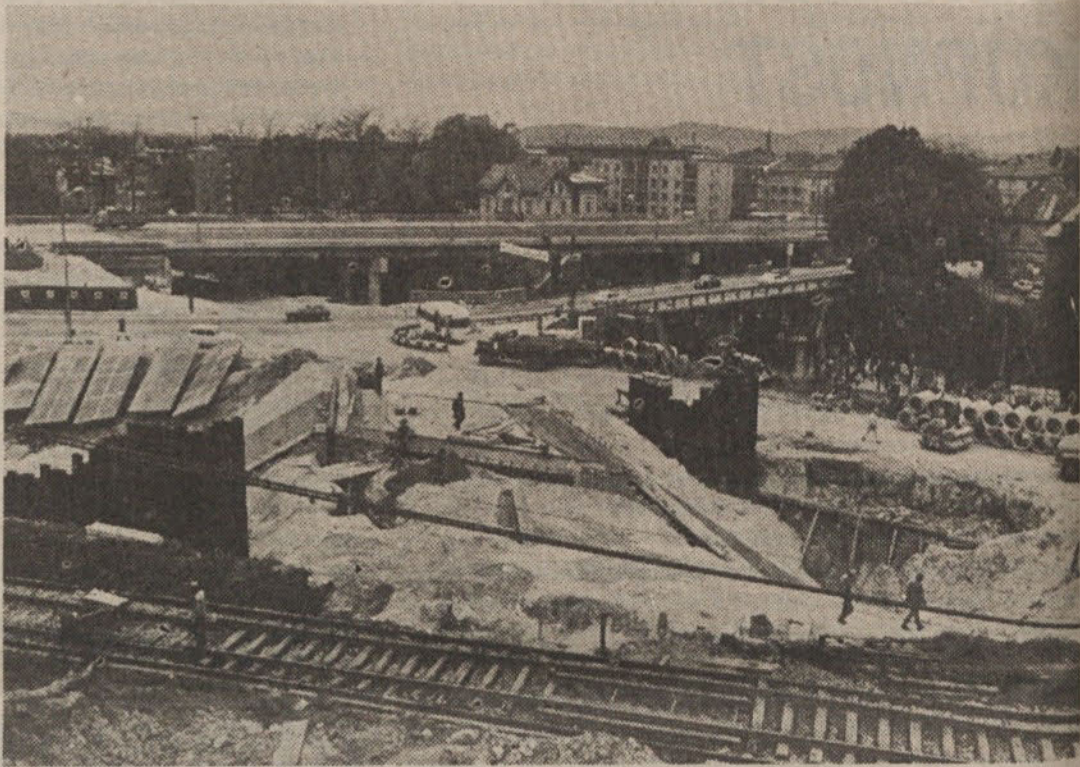
lotnega obvoza in torej celotne rekonstrukcije Tržaške. Zato so to inako odklonili.

Vsi ti problemi z obvoznici bi bili v veliki meri lahko rešeni kolikor bi bila ob železnici urejena ustrezna servisna cesta. Takšna cesta bo nujna v primeru obnavljanja Tržaške, saj bo potrebno urediti dostop prebivalcem do domov, pa tudi trgovinam in delovnim organizacijam dovoz blaga. Ureditev ustrezne servisne ceste ob železnici — torej vzporedne ceste s Tržaško, bi bilo že zdavnaj nujno.

Medsebojno vplivajoče rešitve

Za urejanje cestnega režima je sploh izredno pomembno usklajevanje akcije in rešitev, saj gre za izrazito medsebojno odvisnost posameznih rešitev in cest. Ena rešitev vpliva na več načinov na vse preostale in zato je nujno potrebno temeljito preučevanje vsakršne odločitve.

Kakšna bo nova Tržaška? Po občinskem odloku in načrtih, ki datirajo z letom 1968, bo Tržaška cesta štiripasovnica z ločilnim zelenim pasom. Da

Novi Karlovski most

pri rešitvi tega nismo dlje, je precej kriva viška občina sama, ker ni bilo dovolj široke organizirane javne razprave o tem vprašanju in ker še ni vseh ustreznih soglasij oziroma niso preučene vse možnosti. Tako vse skupaj ni tako daleč, kot bi lahko bilo.

Podpredsednik izvršnega sveta občinske skupščine Vič-Rudnik JANKO ŠOLMAJER pravi: »Naša občina vztraja, da je potrebno Tržaško cesto rekonstruirati tako in v taki izvedbi, da bi s svojo funkcionalnostjo in standardom pripomogla ne le k lepšemu videzu ene največjih vpadnic v Ljubljani, temveč tudi k večji prometni varnosti in hitrejšemu odvijanju prometa. To pa je mogoče le pri obnavljanju, ki bo končano s štiripasovnico, ki bo imela v sredini ločilni zeleni pas.

Nekateri predlogi doslej ne vsebujejo ločilnega zelenega pasu, vendar nanje ne moremo pristati kljub temu, da so resnično cenejši. Mnogo ceneje je namreč ob rekonstrukciji dati nekaj dinarjev več in urediti kot je treba, ne pa da po petih letih ponovno vse razbijamo in dokončno urejamo. Ceneje je enkrat malce dražje kot pa dvakrat malce cenejši!

Nepoznavanje in seveda tudi neizvajanje projekta rekonstrukcije Tržaške ceste nam zaustavlja razvoj ob Tržaški in nam zaustavlja nadaljevanje izgradnje sosesk ob Tržaški cesti. Tu mislim na poslovno trgovski center ob Tržaški cesti in na stanovanjsko izgradnjo v soseski VS-3 in na podobne probleme. Zato moramo najti ustrezen idejni projekt, ki bo vsa ta vprašanja čim prej in čim hitreje reševal najbolje.

Tržaško cesto morajo po občinskih načrtovanih nujno začeti rekonstruirati sredi prihodnjega leta. Upajmo, da to ne bo sredi turistične sezone, ko bi obvozi pomenili popoln kaos v Ljubljani! Za začetek gradnje torej ni ostalo veliko časa, saj je slabo leto rok za pridobitev vseh dovoljenj in pripravo projektne dokumentacije obnove in vseh obvozov. Nujno je torej čim bolj pohiteti.

Gradnja avtomobilske ceste od Dolgega mostu proti Vrhniki poteka po načrtu in v načrtovanih rokih. Tako torej izgradnja tega sistema ne bo zavlekla del v samem mestu, temveč bi jih morala pospešiti. Avtocesta bo gotova prihodnje leto je-

seni in dotlej bi bilo prav urediti tudi dovoze in izvoze z nje v mesto. V sedanjem režimu brez obnove Tržaške in ostalih že prej naštetih cest se bodo vozniki le hitreje pripeljali do popolnega zastaja v središču mesta. Pa tudi izvoz iz mesta ne bo tako hiter, kot bi lahko bil.

Prihodnje leto Dolgi most—Črnuče

Cestno povezavo od Dolgega mosta do Črnuče bodo začeli graditi v prihodnjem letu. V tem srednjeročnem obdobju torej do leta 1980 naj bi bila zgotovljena prva etapa. Vse priprave na gradnjo potekajo že nekaj časa dokaj intenzivno in letos bodo pridobili vso urbanistično dokumentacijo in lokacijsko odločbo. Zahodna obvoznica bo tekla od avtoceste preko Kozarij mimo doma na Bokalcu proti Šentvidu. S tem bo razbremenjena nova Prešernova, središče mesta pa vsega težkega tovornega prometa. Zahodna obvoznica bo pomenila hitrejšo povezavo med

Primorsko, Gorenjsko in Štajersko. To bo znatna razbremenitev prometne gneče na viškem področju.

In kaj je z južno obvoznico?

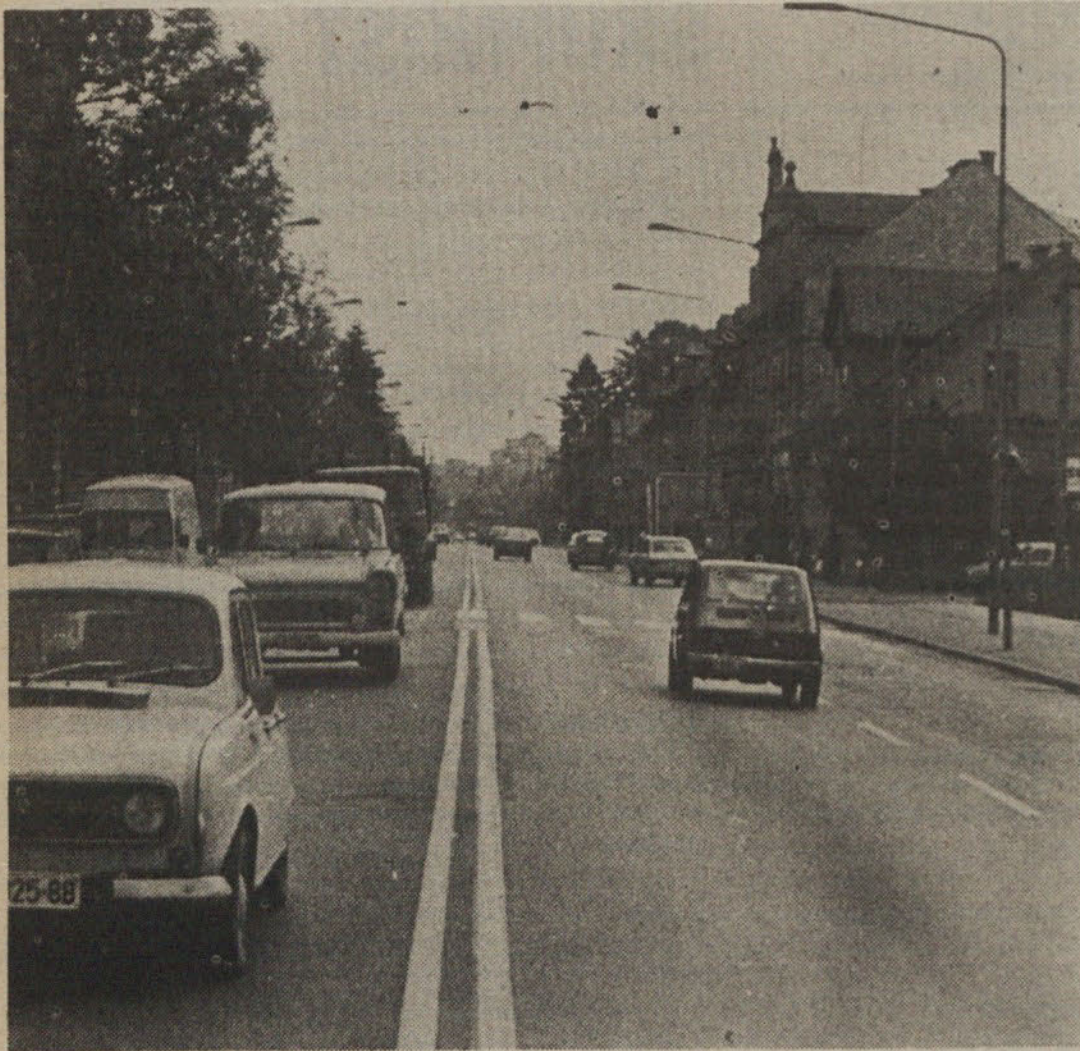
Celovita rešitev prometne gneče na viškem področju pa kljub vsem širitvam in vsem obvozom po mestu ni mogoča, dokler ne bo južne obvoznice. Interes viških občanov za to obvoznico je izredno močan tako s prometnega kot tudi urbanističnega vidika. Z dokončno potrditvijo trase južne obvoznice bo mogoče tudi dokončno rešiti vprašanje stanovanjskega naselja ob Rakovi jelši. Ta problem ostaja nerešen že vrsto let ravno zaradi inace južne obvoznice. Južna obvoznica naj bi potekala — to pa je potrebno verficirati še na čim širši osnovi — južno od Malega grabna, s tem da se oddalji od prvotne trase proti jugu za nekaj sto metrov. Cesta naj bi potekala z novega nadvosa na avtocesto Ljubljana-Vrhnika pri Dolgem mostu mimo industrijske cone Plutala in odlagališča smeti v neposredni bližini potoka Čurnovec in naj bi prečkala Ljubljano in naj bi tekla potem nekaj sto metrov južneje od Jurčkove poti. Vzhodno od zadnjih črpalk na Dolenjski cesti pa naj bi prečkala izvenmivojsko Dolenjsko cesto. Nato naj bi tekla proti Škofljici. Takšna cesta šele pomeni celovito in učinkovito rešitev prometne gneče in hitro povezavo morja s srednjim delom države.

Pri tej gradnji je v ospredju problem Barja in gradnje na njem. Izkušnje z gradnjo avtoceste bodo tu nadvse dragocene. Gradnja na barjanskem terenu ni namreč niti najmanj lahko zaradi trdnosti tal, vode, pogrezanj itn.

Pretok težkega tranzitnega prometa bo rešen, ko bo zgrajena južna obvoznica. Zato upajo na Viču na razumevanje Mednarodne banke, ki naj bi bila kreditor gradnje te ceste. Ob južni obvoznici bo potrebno seveda zgraditi tudi ustrezne terminale za tovornjake in na Rudniku avtoport.

Šele ureditev vsega naštetega in seveda vseh tistih malih uličic ob teh velikih cestnih trasah bo pomenila konec prometne gneče in večernih zastojev in vsakodnevnih »večnih« čakanj v vrsti vozil v tej ali oni smeri po Ljubljani in mestnem delu naše občine.

MILOVAN DIMITRIČ

Tržaška cesta danes

KS KRIM-RUDNIK IN BARJE STA PRAZNOVALI SKUPAJ

V mesecu maju sta praznovali svoj krajevni praznik tudi krajevni skupnosti Krim-Rudnik in Barje. Ker sta bili še do nedavnega združeni v eno krajevno skupnost, sta tudi proslavo pripravili skupaj. Presenetljivo lepo vreme je v soboto, 20. maja, privabilo precejšnje število krajanov obeh krajev-

dva dogodka med mnogimi, vendar sta za naše območje tako pomembna, da ju je vredno natančneje poznati,« je v svojem govoru dejal dr. Tone Ferenc. V nadaljevanju je na kratko orisal dogodke, ki so se tedaj odvijali.

Na proslavi krajevnega praznika so podelili tudi

Pred osnovno šolo Oskar Kovačič se je zbralo precejšnje število krajanov

nih skupnosti na šolsko igrišče osnovne šole Oskar Kovačič. Kakor navadno ob takih priložnostih, so tudi na tej proslavi krajevnega praznika delegacije položile vence na grobove udeležencev druge svetovne vojne, ki so za naš »danes« žrtvovali svoja življenja. To pot so položili vence v Kozlarjevi gošči in na pokopališču na Rudniku.

bronasta priznanja OF posameznikom in družbenopolitičnim organizacijam krajevnih skupnosti Barje, ker so dobitnikom bronastih priznanj OF krajevnih skupnosti Krim-Rudnik le-ta izročili na proslavi našega občinskega praznika. Priznanja so prejeli: Krajevna konferenca SZDL Barje, krajevni odbor ZZB Barje, Jože Bregar, Irena Škraba in še nekateri drugi posamezniki. Poleg tega so ob tej

Na proslavi krajevnega praznika KS Krim-Rudnik in Barje so bila podeljena bronasta priznanja OF in krajevnih skupnosti.

Slavosni govornik na proslavi je bil dr. Tone Ferenc: »Letos naša krajevna skupnost že četrty praznuje svoj krajevni praznik. Izbrala si ga je leta 1975, kot spomin na množičen odhod domačinov v partizane in celodnevni boj partizanov pri Pokri-tem mostu na Izanski cesti. Oba dogodka, prvi 16. in drugi 18. maja 1942, sta v tisti čudoviti pomladi, prvi partizanski pomladi, v slovenskem merilu le

priložnosti izročili tudi priznanja krajevnih skupnosti posameznikom in družbenopolitičnim organizacijam obeh krajevnih skupnosti.

V prijetnem kulturnem programu so nastopili člani moškega pevskega zbora Barje, mladi folkloristi, prav tako z Barja ter pevski zbor osnovne šole Oskar Kovačič.

MOJCA KAUČIČ

Eden najnovejših posnetkov, ki ga je naš fotoreporter Čuk napravil na Večni poti. Rekonstrukcija se namreč nadaljuje, z deli pa so pričeli tudi na šišenski strani

SLOVESNO V PODPEČI

V Domu svobode v Podpeči so 21. maja praznovali svoj krajevni praznik krajanje krajevnih skupnosti Podpeč — Preserje. Žal je slabo vreme »nagnalo« obiskovalce v dvorano, ki pa je bila za vse, ki so želeli prisostvovati proslavi, veliko premajhna. Sprva je bilo namreč vse za praznovanje pripravljeno v neposredni bližini Doma svobode.

»Ko se po tolikih letih ponovno in ponovno vračamo v svojih spominih nazaj, ne moremo mimo tega, da ne bi o tem govorili s ponosom in radostjo, pa tudi s priokusom grenkobe v ustih. Z radostjo in veseljem nad tem, da je ta kraj, da so vaši starši, mladina, krajanje tedanjega časa in med njimi še mnogi danes živeči, ki prisostvu-jejo našemu slavu — storili prav vse, se žrtvovali v neposredni borbi ali pa na nek drug način prispevali svoje k uspehu, ki se je končal tako zmagovalno in natančno tri leta pozneje, ob triletnici italijanskega požiga vasi Kamnik in ubijanja nedolžnih ljudi.

Ce mi, stari borci, ki sedaj ne živimo več stalno med vami, ne bi vsaj občasno prihajali sem, verjemite, teh krajev sploh ne bi več mogli spoznati! Toliko se je spremenilo, obnovilo, pozidalo, elektrificiralo, asfaltiralo, speljalo vodo-vodnih cevi, da človek tega skoraj verjeti ne more. Da ob tem ne govorim o drugih objektih, bogastvu, tako družbenem, kot tudi osebnem, ki ga vi danes imate.

Vse to, vsi ti dosežki, zagnanost in ustvarjalnost ter vedri pogledi v naš jutrišnji dan pa objektivno ne bi bili mogoči, če med vami ne bi bilo solidarnosti, usmerjanj in dogovarjanj, ki nam jih omogoča naš samoupravni socializem in naša organiziranost v njem. Če ne bi tega, kar danes imate, gradili na gornjih osnovah, tega danes ne bi imeli. Pri tem gre za principe in dejavnost, ki je lastna samo naši jugoslovanski družbi, ki jo vodita naš Tito in Zveza komunistov, principe, ki se danes prebijo v svet in ki jih osvaja v okviru neuvršenih držav, v svetovnih — meddržavnih odnosih.

Naša država, katere notranja ureditev si pridobiva čedalje več simpatij tudi v drugih državah po svetu, je namreč v svoj zunanji politiki —

enako takšni notranji, izredno dejavna. Kot neuvrščena država si prizadeva tudi na zunanjem področju svojega delovanja ustvarjati podobne odnose. Njena prizadevanja so v odpravljanju nadvlade enih držav nad drugimi v svetu, za osvoboditev tistih, ki so še vedno v neenakopravnem položaju in pod dominacijo drugih. V prizadevanjih, da bi v svetu vladal mir, ki mu nasprotuje tekmovanje v oboroževanju. Bori se za osvoboditev dela, ki mu nasprotujejo prizadevanja nekaterih držav po še večjem izkoriščanju drugih. Bori se proti blokovski in vsakršni drugi delitvi sveta na interesne sfere, za neuvrčenost in enakopravnost. Prizadeva si za odpravljanje ekonomske nerazvitosti, ki jo mnoge druge države še vedno na žalost poskušajo povečevati in podobno.

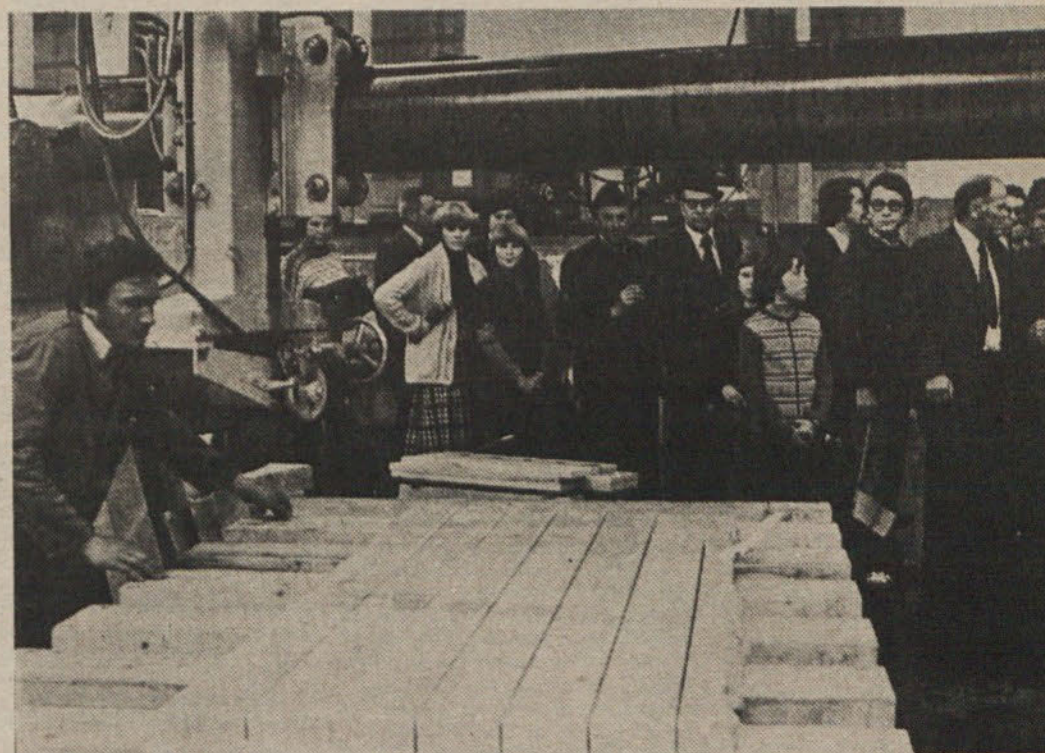
Zakaj menim, da je potrebno danes na tem slavu o tem tudi spregovoriti? To pač zato, ker so prav podobna protislovja in takšno nereševanje spornih vprašanj v svetu pogojevali II. svetovno vojno,« je v svojem govoru dejal slavosni govornik Hinko Bratož-Oki.

Na slovesnosti so podelili tudi bronasta priznanja OF posameznikom in organizacijam ter društvom. Ker so ta priznanja letos podelili prvič, jih je bilo nekaj več, poleg tega pa so podelili tudi priznanja KS. Med drugimi so prejeli priznanje člani gasilskega društva, ki letos slavi 70-letnico obstoja, pevski zbor DPD Svoboda, osnovna organizacija ZSMS in drugi.

Ob tej priložnosti so v Podpeči razvili tudi prapor Zveze rezervnih vojaških starešin, ki ima 70 članov. Po končanem kulturnem programu, v katerem so nastopili pevski zbor Podpeč—Preserje, mladinski pevski zbor preserske osnovne šole, folkloristi preserske osnovne šole in recitatorji, so si gostje in krajanje ogledali tovarno Mineral v Podpeči, ki je prav za to priložnost obratovala s polno močjo.

Številni krajanje so praznovanje sklenili na tovarniškem srečanju, ki pa mu vreme ni bilo preveč naklonjeno, saj je dež grozil ves čas. Sicer pa to gostov in obiskovalcev ni motilo, da se ne bi malo zavrteli in prijetno pokramljali.

MOJCA KAUČIČ

Udeleženci krajevnega praznika v Podpeči so si ogledali še proizvodne prostore Minerala

SKUPŠČINA KOMUNALNE SKUPNOSTI

KMALU VIŠJE CENE!

Anton Sovdat

ZLATA PLAKETA VARNOSTI

Ob dnevu varnosti 13. maja je republiški sekretariat za notranje zadeve odlikoval z zlato plaketo varnosti Toneta Sovdata nekdanjega komandirja postaje milice Vič-Rudnik in sedanjega tajnika sveta za vzgojo in preventivo v cestnem prometu občine Ljubljana Vič-Rudnik. To visoko priznanje je Tone Sovdat prejel za svoja številna prizadevanja in dolgoletno uspešno delo na področju notranjih zadev od prometa do družbene samozaščite itd.

»V zadnjem letu je bilo narejena zelo veliko na področju podružbljanja varnosti in zaštite. Široka akcija na tem področju se je pravzaprav začela takoj po sprejemu novega zakona,« pravi Tone Sovdat. »Vsi tako samoupravni kot drugi akti v krajevnih skupnostih in večjem delu TOZD so usklajeni z zakonom in tudi praktična organiziranost se približuje zapisanemu. Vse krajevne skupnosti in večji del TOZD imajo organe in enote narodne zaštite. Te enote in organi so bili tudi že večkrat angažirani v različnih akcijah predvsem pri zavarovanju objektov in tudi pomembnih predstavnikov družbenopolitičnega življenja pri nas. Mislim, da se je precej izboljšala varnost premoženja in tudi javni red in mir odkar podružbljamo vprašanja varnosti in odkar vse več ljudi čuti da je naloga nas vseh skrbeti za varnost.

Ljudje nasploh zelo ugodno sprejemajo tovrstne akcije, vendar so tudi primeri posameznih TOZD, kjer pa še ni dovolj ustrezne »zagretosti«, za nov način delovanja na tem področju. V krajevnih skupnostih pa moram reči, da je varstvo povsod dobro organizirano.

Organizirani so bili že preskusi znanja za učelniki in ravnanju z orožjem. Učili se bodo tudi še streljati. Za člane narodne zaštite bomo organizirali predavanja. Na področju izobraževanja bo potrebno sploh še izredno veliko delati, saj je to vse skupaj še v razvoju,« ocenjuje Tone Sovdat.

Kaj pa prometna varnost?

»Komisija za vzgojo in preventivo v prometu je že razdelila poseben letak, ki opozarja na številne nevarnosti, posebej za otroke. Ta letak je posebej pomemben v prihodnjih mesecih, ko bo turistična sezona in se bo promet znatno povečal. V prizadevanju za varnost v prometu pa sodi brez dvoma tudi široko organizirano občinsko tekmovanje Kaj več o prometu. Vse te akcije pa imajo namen čim bolj zmanjšati število nesreč in tudi z navajanjem na večjo disciplino zagotoviti večjo varnost in tudi hitrejši potek prometa,« pravi Tone Sovdat.

M. DIMITRIČ

Zakaj se večina delegatov zbora uporabnikov skupščine komunalne skupnosti ni udeležila seje skupščine četrtega maja, ni razumljivo, ko je imela skupščina na dnevnem redu tako zanimiva vprašanja o zvišanju cen individualnih komunalnih storitev (kanalizacije, vode, plina in ogrevanja), zvišanju cen mestnega potniškega prometa, ter odvoza smeti in odpadkov za leto 1978. Bržčas se delegati niso posvetovali niti s svojo delegatsko bazo o tem, kakšna stališča naj zavzamajo na seji skupščine. Zato bodo verjetno te zvišane cene občane presenetile.

Po ponovnem obvestilu vsem delegatom se je seje udeležilo zadostno število delegatov obeh zborov. Vsebinska dnevna red je spodbudila delegate k živahni razpravi. Razprava se je sukala zlasti okrog upravičenosti tako velikih popravkov cen. Delegati iz zbora uporabnikov so nasprotovali tako visokim popravkom cen kot so jih predložile komunalne organizacije združenega dela, ko pa imajo te OZD še velike notranje rezerve, ki jih je treba najprej izkoristiti.

Gospodarneje bodo morale uporabljati material in energijo, boljje organizirati delo, ter zelo vestno in disciplinirano opravljati delo. Trditvi, da še obstajajo notranje rezerve delegati iz zbora izvajalcev niso oporekali, vendar so določeni popravki cen nujni zato, ker se je v zadnjih letih močno podražila energija in material, ki ga uporabljajo. Končno so se delegati odločili za takšno povzvišanje cen, kot jo je predlagal Zavod za plan, statistiko in cene. Cena

enega kubičnega metra vode bo od sledje veljala, 2,95 dinarjev, vodni prispevek bo znašal štirideset par mesečno, vzdrževalnina vodomeroj pa bo ostala ista. Cena kanalizacije se bo zmanjšala za pet par mesečno. Kubični meter plina bodo odslej plačevali po 2,47 dinarja, prispevka za vzdrževanje in zamenjavo plinomerov pa bosta ostala nespremenjena. Ogrevna toplota se bo podražila od 280,81 na 332,15 na enoto.

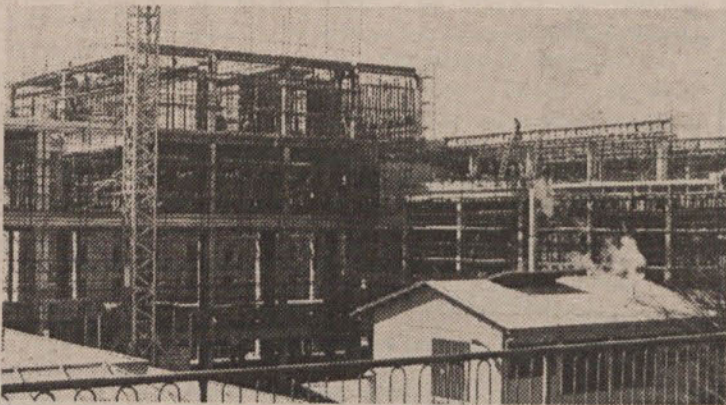
Tudi prevoz mestnega potniškega prometa bo odslej dražji; mesečna delavska vozovnica bo veljala 170,00 dinarjev, dijaška 75,00, ter žeton kar tri dinarje. Za 46,5 odstotka bo višja cena odvoza smeti. Nove cene bodo stopile v veljavo, ko jih bo sprejela tudi zveza komunalnih skupnosti mesta Ljubljana.

F. PREŠEREN

NOVI PROSTORI — NOVA BODOČNOST

»Upam, da nas praksa ne bo postavila na laž, češ da se prerano hvalimo in preveč obetamo,« nam je povedal o gradnji nove tovarne TTL pomočnik generalnega direktorja za tehnična vprašanja in razvoj inž. JANEZ BARIČEVIČ. »Če bo vse teklo kot doslej, potem bo vse gotovo v dogovorjenih rokih. Seveda pa to ne pomeni, da teče vse kot po maslu. Glavni problem je nabava opreme. Tu gre namreč za uvoženo opremo in

zanjo so potrebna soglasja za uvoz. To je sedaj kljub težavam očitno pozitivno razrešeno in vsaj del opreme bomo lahko uvozili. Drugi del bomo uvozili v prihodnjem letu. V prihodnjem letu tudi načrtujemo začetek proizvodnje, čeprav je danes težko reči točno, kdaj bo to. Nova tovarna, ki raste, je nujnost, saj danes ne zmoremo več naročil in modernizacija je nujna, zato, da gremo v korak s svetovnimi dosežki na našem področju.

Tobačna tovarna »raste«

Hudo nas tare problem klimatizacije in predvsem v tem okviru prezračevanja. To je v naši branži bistvena reč. Tudi tu smo prisiljeni uvažati opremo, ker je pri nas enostavno ni. Klimatizacijske naprave pa so prvi pogoj za kakršnokoli proizvodnjo, saj ne moremo poslati ljudi v prostore brez ustreznega prezračevanja. Uvoz teh naprav pa zna zavleči naložbo, ki ni majhna, saj bo končna vsota presegla 300 milijonov.

Trenutno ni kaj dosti podražitev, ki jih ne bi planirali in že imeli v računih. Dražje bo le nekaj pri kanalizaciji in kotlarni.

V sedanji tovarni bomo uredili skladišča, ki se bodo organsko vklapljalja v novo proizvodnjo in takšna skladišča so nam nujno potrebna.

Nova tovarna pomeni tudi pocenitev proizvodnje zaradi uvedbe novih tehnoloških dosežkov in rešitev. Potem bomo v doglednem času dosegli tudi to, da naših cigaret »filter 57«, ki so zelo iskane, ne bo več zmanjkovalo na tržišču.

V novi tovarni bomo v prihodnjem letu najprej uredili pripravljeno fazo, saj nas to najbolj žuli,« pravi inž. Janez Baričevič.

M. DIMITRIČ

DRUŽBENE ORGANIZACIJE IN DRUŠTVA — KOLEKTIVNI ČLANI ZSMS

Po 9. kongresu ZSMS in ZSMJ si je Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik na različne načine prizadevala, da bi se organizacijsko in programsko družbene organizacije in društva (v nadaljnjem besedilu DO-D) medsebojno združevala in seveda združevala in koordinirala v okviru ZSMS in SZDL, toda ne na način specifičnosti, temveč na račun predstavljanja in poznavanja posamične organizacije, da ne bi bilo preveč zaprtosti, kar pa je še vedno močno prisotno v večini DO-D tudi v naši občini.

Takšne širše razprave smo se lotili v času, ko so se posamezne DO-D znašle v veliko težjem položaju, kot so bile v času pred sprejemom nove ustave, torej v času starega proračunskega načina financiranja in je žal ta problem močno prisoten. O problematiki DO-D je razpravljala tudi RK ZSMS v mesecu marcu 1978 in vse te razprave pomenijo pričetek sistematskega reševanja problematike v DO-D. Ne pričakujemo, da nam bo nekdo napisal recept, kako reševati zadeve, saj se za to moramo konkretno dogovarjati sami na nivoju občine, toda kljub temu menimo, da bi z višjih ravni (mestne in republiške) lahko dobili kakšne konkretnejše napotke za reševanje predvsem materialnega in finančnega položaja, še posebej spričo dejstva, da je v posameznih občinah to zadovoljivo oz. zelo dobro rešeno. Organizacijsko in kadrovske so nekatere DO-D tako šibke, da jim je treba nuditi vsestransko pomoč — največ pri tem pa morajo storiti same.

V ZSMS se zavedamo tega, da bo naše delo veliko bolj uspešno, naši programi bolj sprejemljivi za mlade, v kolikor jih bomo načrtovali in ureničevali preko DO-D, zato si prizadevamo, da bi bile v vseh sredinah dela in življenja osnovne celice organizacijske oblike posameznih DO-D, ki bi vključevale čimvečje število mladih. Te možnosti se zdale niso izkoriščene (primer: taborniški odredi so štirje, imamo pa 14 osnovnih šol, 6 srednjih šol, 2 domova, da ne govorim o vseh drugih okoljih). Pobudo za ustanovitev mora dati ZSMS, občinske zveze DO-D pa morajo nuditi vso strokovno pomoč. To bi moralo biti razvidno iz naših programov, pa žal ni. Zadovoljevati se z obstoječim stanjem pomeni nazadovanje, saj so vsi drugi družbeni tokovi v stalnem premiku. Povezova-

nje in usklajevanje interesov v okviru ZSMS je nujno, pa ne le zaradi tega, saj je to napisano v kongresnih dokumentih in statutu ZSMS, temveč zato, ker so to narekovale in narekujejo vsakodnevne potrebe; žal pa to vse prepočasno spoznavamo. Aktivni ZSMS v posameznih DO-D, ki bi jih bilo potrebno ustanoviti, bi pripomogli k hitrejšemu spreminjanju stanja.

V družbenih organizacijah in društvi se pojavljajo stalni kadrovske problemi od pomankanja kadrov za vodilne funkcije, do pomankanja strokovnega kadra. Napačno je misljenje posameznikov, da se DO-D mora ukvarjati zgolj s programom, ki temelji na določeni strokovno — specifični osnovi, in da naj se »politik« ukvarjajo v družbenopolitičnih organizacijah, saj nas ravno takšno misljenje in delo privede do zgoraj omenjenih problemov, kajti vzgoja mladega človeka mora biti vsestranska. Kadrovska evidenca v DO-D je izredno pomanjkljiva, saj največkrat niti ni znano število članov, da o vseh drugih prepotrebnih podatkih niti ne govorim — od starostne strukture, članstva v ostalih družbenih organizacijah in družbenopolitičnih organizacijah itd. Zaradi tega se slabo uresničujejo delegatski odnosi znotraj organizacije in navzven.

Programi DO-D, ki bi morali biti usklajeni v okviru ZSMS, nam največkrat sploh niso znani, da pa nasprotno Občinska konferenca ZSMS zelo izčrpno obvešča o svojem delu vse DO-D enako kot svoje osnovne organizacije na ravni občine.

Finančnih sredstev, ki se zagotavljajo na osnovi programov, ni možno dobiti brez predhodne verifikacije in koordinacije v okviru ZSMS in SZDL (saj npr. izvršni svet skupščine občine nima ne pravice in ne možnosti, da bi dodeljeval kakršnakoli sredstva). Pomembno je tudi izpostaviti odnos samoupravnih interesnih skupnosti, ki bi morale financirati programe DO-D, pa tega v naši občini ne opravljajo v zadostni meri. Takoj naj poudarim, da nihče ne nudi strokovne pomoči, ko gre za pripravo sporazumov za združevanje sredstev za financiranje DO-D, saj v DO-D in tudi v ZSMS tega nismo zmogli napraviti sami.

V občini Ljubljana Vič-Rudnik je približno 18.000 mladih med 14. in 27. letom. Od tega jih je ca. 8000

članov ZSMS. Po nepopolnih podatkih vključujejo občinske organizacije DO-D v svoje delo približno 14.000 mladih. Analiza stanja dejavnosti v naši občini je pokazala precejšnje pomanjkljivosti pri delu in povezovanju med DO-D in OO ZSMS ter tudi med občinskimi organizacijami DO-D in OK ZSMS.

DO-D kot kolektivni člani bi morali tvoriti skupaj z organizacijami ZSMS organizacijo mladih, ki se vključuje v enotno fronto socialističnih sil v okviru SZDL. Prav tu pa nastaja velik problem, praznina. Zaradi premajhne povezanosti med DO-D in ZSMS prihaja do neusklajenih načrtov, programov, kar močno zmanjšuje osnovni smisel frontne organiziranosti. Pri takem trenutnem stanju se kažejo negativni rezultati ravno na najpomembnejšem področju: idejnopolitično usmerjanje in usposabljanje. Okrnjena je tudi interesna in vsebinska dejavnost mladih povsod tam, kjer živijo in delajo (KS, šole, delovne organizacije ...).

Motiv z našega podeželja

kotiček za potrošnike

MNOGO DELA ZA TRŽNO INŠPEKCIJO

Kupci in prodajalci so vsak dan v medsebojnem stiku, zato nemalokrat prihaja do raznih zapletov, ko potrošnik za svoj denar želi kvaliteto blaga, prodajalci pa nimajo vedno interesa prodati le kvaliteto blaga. V zadnjem obdobju se je skrb za potrošnika dokaj povečala s strani tržne inšpekcije, pa tudi potrošniški sveti ponekod že delujejo. Tržna inšpekcija kot državni organ s prisilo ureja odnose, naloga svetov potrošnikov pa je dogovarjanje s trgovskimi in storitvenimi organizacijami združenega dela.

Načelnica ljubljanske tržne inšpekcije Nives Tomec je povedala, da morajo tržni inšpektorji povprečno petnajst do dvajsetkrat dnevno intervenirati na zahtevo potrošnikov. Inšpekcija na različne načine varuje potrošnike, največjo skrb pa posveča prehranbenim izdelkom, zdravilom in igračam, ki lahko najbolj, ogrozijo zdravje in življenje ljudi.

Predpisi, ki urejajo zaščito potrošnikov, so naslednji: zakon o standardizaciji; zakon o temeljnih poslovanja organizacij združenega dela na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu, ter o sistemu ukrepov s katerimi se preprečuje spodbujanje enotnosti jugoslovanskega trga; ter zakon o blagovnem prometu in poslovni običaji.

Zakaj je takšno stanje na trgu (lani so inšpekcijske službe obravnavale 721 primerov, in rešile 78 odstotka sporov v korist potrošnikov) je

POTROŠNIKI

ČE STE PRIZADETI GLEDE CENE ALI KVALITETE BLAGA IN STORITEV

— in se s ponudniki blaga ali storitev ne morete sporazumeti — POKLIČITE

STALNO SLUŽBO INŠPEKCIJ

NA TELEFONSKO ŠTEVILKO 322-061 — UIS LJUBLJANA, Vilharjeva 33

Mestna konferenca svetov potrošnikov

Ljubljana

najbrž več vzrokov. Med njimi sta gotovo dva, da potrošnik ni dovolj informiran in vzgojen, ter da imajo posamezne organizacije združenega dela monopolni položaj, zato se tudi ne trudijo za prodajo kvalitetnega blaga in storitev.

Pred približno letom dni so bili v naši občini ustanovljeni prvi sveti potrošnikov, vendar doslej še niso bili ustanovljeni v sleherni krajevni skupnosti. Samoupravno povezovanje prodajalcev in potrošnikov je nujno, ker imata obe strani neposredne koristi, vendar se doslej le malo lokje lahko pohvalijo s plodnim sodelovanjem. Tudi ljubljanske inšpekcijske službe se trudijo, da bi nudile pomoč svetom potrošnikov v krajevnih skupnostih in ponekod so že uspeli. Tržni inšpektorji se aktivno vključujejo v svete potrošnikov v tistih krajevnih skupnostih kjer le-ti stanujejo. Tam so večinoma sveti tudi zaživeli. To je vsekakor primerna oblika sodelovanja, vendar je tržnih inšpektorjev premalo, da bi se na tak način vključili v vse svete potrošnikov v vseh ljubljanskih krajevnih skupnostih, zato bo potrebno najti drugo obliko sodelovanja, da bodo inšpektorji dajali strokovne nasvete in pomoč čim večjemu številu svetov potrošnikov. V naši občini obstaja takšna oblika sodelovanja v treh krajevnih skupnostih: Milan Česnik, Rožna dolina in Malči Belič.

Primer, ki ni iz naše občine (KS Nove Jarše) kaže kako so se želje krajanov uresničile zaradi sodelovanja sveta potrošnikov s trgovsko organizacijo. Svet potrošnikov je dal predlog trgovini z živili, da si krajan želijo več vrst kruha, te pobude so bili bržkone veseli tudi trgovci, ker se jim je zaradi tega povečal dohodek.

Verjetno nekateri trgovci pa tudi občani še ne vidijo prednosti takega načina sodelovanja, vendar le sodelovanje med prodajalci in potrošniki vodi do zadovoljstva potrošnikov in boljšega poslovanja trgovskih in storitvenih organizacij združenega dela. Inšpekcijske službe najbrže čez noč ne bodo ostale brez dela, ker se bodo tudi v prihodnje pojavljala nesoglasja. Ni dvoma, da bodo naši potrošniki vedno bolj informirani, zato bodo zahtevali kvaliteto blaga ter storitve. Če jim organizacije združenega dela ne bodo sledile z boljšo kvaliteto, se ne bomo kmalu dosegli stanja, ko bo zadovoljni potrošnik edina želja prodajalcev blaga in storitev.

BILI SMO V DELOVNI ORGANIZACIJI

Takoj ko prideš pred samo stavbo RS Inženiringa te zbodejo v oči žive vpadljive barve: prevladujoča modra, umirajoča bela in oživljajoča rdeča. Ta organizacija je v naši viški občini novinec. Napisi in pisani kačipot opozarjajo od železniških zapornic dalje, da je v Rožni dolini delovna organizacija, ki ne propagira, temveč tudi načrtuje, skratka je delovna organizacija sedanje družbe, ki potrebuje ne le običajno propagando, temveč tudi politično, operativno propagando posameznih smotrov in idej.

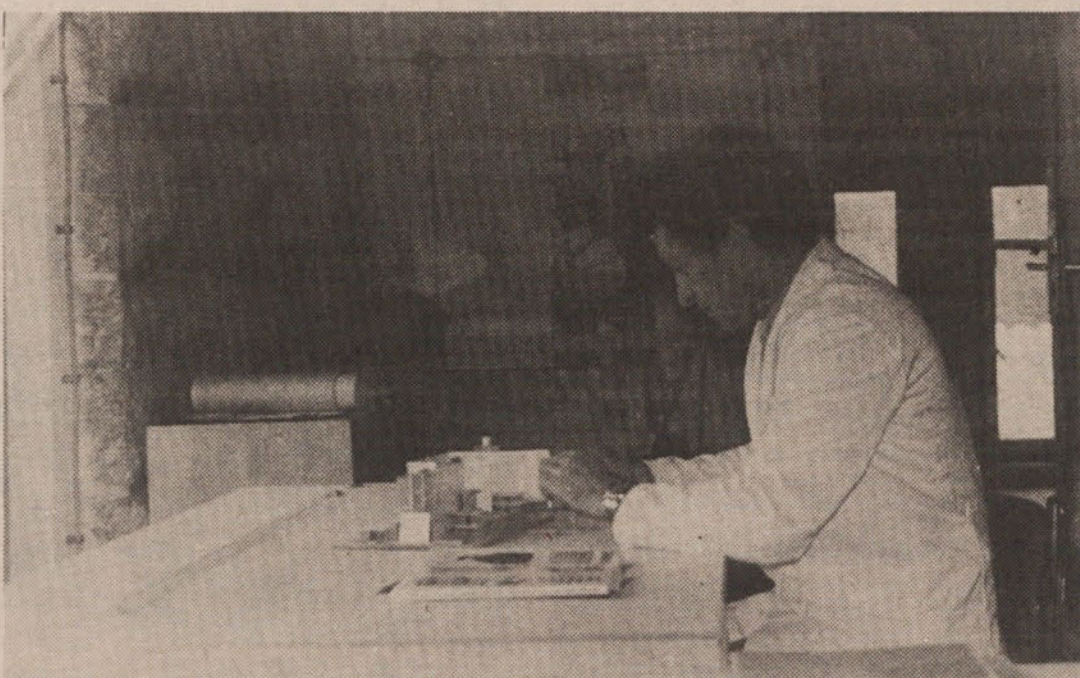
RS Inženiring se je pred kratkim imenoval še drugače: Reklamservis. Ker so spremenili dejavnost iz preproste reklame za te ali one paste v načrtno politično propagiranje akcije oziroma njih izvedbo in tudi studiozno delovanje, so se odločili za novo ime. Organizacija je torej po 31 letih obstoja spremenila ime.

Direktor ing. RADENKO KOMLJENOVIC je bil kar malce nejevoljen po telefonu, češ da smo se že enkrat dogovorili in da potem nismo prišli, je rekel. Pri svojem delu se je navadil točnosti in mu vsakršno odstopanje od tega ne gre v račun. Kljub temu, da bi po atraktivnosti marsikdo povezoval poklica novinarja in propagandista, je res, da mora biti propagandist le natančnejši kar zadeva roke — pa tudi obljube.

»Pri nas se ni treba nikomur bati, da bi zamudili roke,« pravi Raden Komljenović. »Točnost ni le lepa čednost, ampak predvsem osnova našega dela. Težko je navesti, kaj vse počnemo. V grobem če povem, projektiramo in opremljamo poslovne prostore, sejme, razstave, izložbe in razne prostore ob prireditvah, tako športnih kot družbenih. Naredimo tudi manjše adaptacije oziroma gradbena dela, mizararska in kleparska opravila, naredimo vam in zmontiramo različne napise in to tudi svetlobne.« »Mislim, da moramo v ospredje postaviti tudi našo črkoslikarsko in grafično dejavnost,« pravi predsednik zbora delovnih ljudi STJENKA FRAS. »Pa graverstvo, fotografije, plakate lepimo, izdelujemo grafične idejne osnutke, oblikujemo različne propagandne materiale, planiramo in organiziramo akcije ekonomske, turistične, družbene in druge propagande, še film vam posnamemo...« Stjenka Fras bi še kar našteval. Pri vsaki besedi mu je očitno, da je propagandist. Povsod skuša pristaviti nekaj v reklamno korist delovne organizacije, kjer vodi zbor delovnih ljudi, ki šteje 31 zaposlenih. Včasih najamejo tudi zunanje sodelavce.

»Sploh pa smo pri izbiri kadra izbirčni. Ne iščemo le sposobnih in nadarjenih ljudi, temveč tudi moralnopolitično neoporečne,« poudarja Stjenka Fras, ki je tudi sekretar osnovne organizacije ZK. »Večkrat opravljamo politično izredno pomembne in odgovorne naloge, npr. obiski tovariša Tita v Ljubljani ali pa tujih delegacij. Ustrezna okrasitev je naš posel. Kadar pride tovariš Tito, se spravimo na delo z največjim veseljem, ker želimo, da bi mu čimbolj ugajalo. Očitno smo tudi uspeli, saj nam je v vseh letih obstoja in uspehov in najdragocenejše prav njegovo priznanje!«

»Pri nas smo vedno znali vsi poprijeti za vse. To nas je večkrat tudi reševalo. Mislim, da lahko

Tu ni velikih strojev, temveč so orodje papir, barve, ravnila

»ZASTAVE« RS INŽENIRINGA

rečem, da smo složni, čeprav bi lahko rekli pred letom, da ni temu tako. Tudi pri nas so bili spori. Ne smemo prikazovati vsega v mavričnih barvah,« pravi najstarejši član kolektiva IVAN BRICELJ, ki je že 27 let v tej organizaciji.

Odslej v panogi malega gospodarstva

RS Inženiring bo ustvaril letos 180 milijonov dinarjev bruto produkta. RS Inženiring se je s preimenovanjem in širjenjem obsega del tudi preselil v panogo malega gospodarstva, kjer se vključuje v to združenje MAG. Dotlej so bili kot Reklamservis med prodajalci moke in čevljev, skratka v trgovini. Registracijo so uspeli izvesti v rekordnem času, saj so to naredili v 14 dneh. Drugi večkrat potrebujejo za to po 24 mesecev. Očitna je zagnanost na vseh področjih.

Kaj je največje delo kolektiva v zadnjem času? Kdo ni videl vrste zastav, plakatov, okrašenega ljubljanskega gradu, napisov in vsega drugega v zadnjih kongresnih dneh? Vse to je delo RS Inženiringa. »V kongresnih dneh smo prikazali marsikaj novega,« pravi JOŽE PRIVŠEK — predsednik delavskega sveta. »Takšnega ognjemeta Ljubljana še ni videla. Tudi zamisel z zastavicami, ki padajo s padali, se nam zdi, ne le nova, temveč tudi dobra. Zelo so pohvalili ljudje nize zastav ob vpadnicah. Sodelavec je vse to opazoval tudi iz letala in povedal, da je bil edinstven pogled. To nas veseli.«

RS Inženiring ima v svojih skladiščih okoli 10.000 zastav, seveda ne manjka tudi drugih reči, ki služijo slavnostnemu videzu, s katerim oplešavajo Ljubljano ali drugo mesto, le določen okoliš ali prostor. Pri tem kolektivu ni nikakih izdelkov, otipljivih rezultatov dela, ki bi jih bilo mogoče zamenjati, prodati ali si shraniti doma kot celoto. Tu gre za delo, kateremu cilj je, da v nas prebudi določene občutke, občutke nečesa, kar se ne dogaja vsak dan.

»Naše delo ni niti najmanj lahko, kot bi si lahko kdo predstavljal. Težave so, vendar jih premagujemo,« pravi predsednica delavske kontrole TATJANA NARTNIK. »Strokovnjakov za naše področje ne šola nobena šola. Pri nas je ekonomska in druga propaganda še nedonošenček. Na nekaterih šolah sicer poučujejo o tem nekaj, vendar je to bore malo. Zato nimamo originalne reklame, originalnih nastopov, temveč le vsiljivo propagando, ki večkrat doseže prav nasproten učinek. Najenostavneje se večkrat zdi našim v tovarnah, da enostavno natisnejo nalepke, naročijo značke v nekaj barvah in to potem delijo, še kak oglas v časopis in domiselnost je konec. Mi smo na tem področju naredili še veliko premalo. Potrebno je razmisliti, kako nastopiti in tudi pripraviti resnično privlačne oblike in privlačen izdelek, ki bo takoj pritegnil tudi brez prevelike reklame. Seveda je zato treba poprej poznati vsak konkreten del tržišča, ga proučiti in tudi se ravnati po rezultatih. Pri nas smo vse prevečkrat zaprti v tovar-

nah in nedomiselni. To je tudi zaradi večje lagodnosti in udobnosti odgovornih ljudi. Mi skušamo prinesiti inovacije. Oblikujemo zato team.«

Delovno tudi ob zveznem kongresu

Dokaz, da njihovo delo ni kar tako, niso le priznanja, temveč tudi predlog, da naj pripravijo okrasitev za zvezni kongres ZKJ.

Kako pa živijo in dihaajo zaposleni zase — za svoj kolektiv?

»Člani ZK so gonilna sila akcijskega odbora, ki tudi vodi vse pomembnejše akcije. Ta odbor daje zgled. Mislim, da je tudi naša osnovna organizacija ZK lahko po marsičem primer, saj šteje 13 članov. Po odstotku smo tako največja osnovna organizacija ZK v občini, če ne že v Ljubljani. Toliko članov v tako malem kolektivu je uspeh, saj v mnogo večjih kolektivih nimajo toliko članov, tudi po absolutni številki. To je tudi posledica naše načrtne kadrovske politike zaposlovanja,« pravi namestnik sekretarja osnovne organizacije ZK ŠIME IVKIČ, ki je tudi predsednik osnovne organizacije sindikata. »Tako osnovna organizacija ZK kot sindikat sodelujemo pri vseh odločitvah in se sproti dogovarjamo ob konkretnih problemih. Takrat tudi sklicujemo sestanke. Kot sindikat smo rešili že precej problemov. Stanovanjski problem je pri nas skorajda neznan. Za letovanje skrbimo, saj smo kupili prikolico in vikend hišico, v kateri se zvrstijo naši delavci.«

Pozornost ocenjevanju za osebne dohodke

»Mislim, da se moramo pohvaliti še z nečim,« dostavlja direktor Radenko Komljenović. »Vse samoupravne akte imamo sprejete pred zadnjimi roki in tudi vse samoupravne sporazume podpisujemo in potem iz tega izhajajoče finančne obveznosti tudi redno poravnamo. Delavska kontrola je pri nas sočasno tudi verifikacijska komisija za samoupravne sporazume. Tako dosežemo vpliv zaposlenih na vsako stvar v kolektivu. Mislim, da je samouprava razvita. Po mojem je uspeh, da smo imeli lani za 33 odstotkov več dohodka ob enakih cenah kot leto poprej, kar je posledica zadovoljstva in razumevanja v kolektivu.«

Osebnih dohodkov so v delovni organizaciji držali na ravni iz leta 1976 in tudi cene, čeprav se je medtem vse dražilo. Sedaj so popravili osebne dohodke in tako odklonili uravnilovko. Sedaj je poprečje v kolektivu 5360 dinarjev osebnega dohodka. Seveda pa je odvisno od vloženega dela, saj je nagrajevanje v skladu z zakonom o združenem delu.

Precej pozornosti posvečajo v RS Inženiringu ravno ocenjevanju za osebne dohodke. Koliko je kdo doprinesel, ocenjujejo na ta način, da ocenjujejo vsak vsakogar.

In povezava s krajevno skupnostjo Rožna dolina, kjer je ta delovna organizacija edina v krajevni skupnosti! »Dva delegata imamo v krajevni skupnosti in mislim, da sodelovanje teče, kot je treba. Mislim, da bi tako povedali tudi v krajevni skupnosti sami,« pravi Šime Ivkič.

Radenko Komljenović

Stjenka Fras

Ivan Bricelj

Tatjana Nartnik

Jože Privšek

Šime Ivkič

MIZARSTVO VIČ — »SEDEMDESETLETNIK«

V naši občini smo letos dobili »sedemdesetletnika«, ki ga je vredno omeniti — »Mizarstvo Vič« — 80-članski delovni kolektiv, ki 70. obletnico obstoja delovne organizacije praznuje z vrsto uspehov.

Začetek današnjega »Mizarstva Vič« je bil — v precej manjšem obsegu seveda — že 29. marca 1908, ko so se na ustanovnem sestanku zbrali napredni mizarjski pomočniki in zadrugo imenovali »Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev«. Delo je sprva potekalo ročno, še pred letom 1930 pa je že steklo tudi delo s stroji.

Kljub temu, da je tehnologija po osvoboditvi močno napredovala, je obrtno podjetje ohranilo obliko in-

dividualne obrtniške proizvodnje, tako da je najstarejše slovensko podjetje, ki se je kot tako tudi obdržalo.

V sedemdesetih letih si je delovni kolektiv, sedaj okrepljen z mladimi močmi, pridobil veliko izkušenj, ki jih s pridom uporablja. Čeprav pridno delajo, pogosto ne zmorejo sprejeti vseh naročil. Mizarstvo Vič se je usmerilo v proizvodnjo stavbnega in ploskovnega pohištva pri poslovnih zgradbah, hotelih, fakultetah, trgovinah in v zadnjem

času tudi na objektih, ki so pod zaščito zavoda za spomeniško varstvo.

Med fakultetami so opremlili na primer Filozofsko, Strojno, Elektro, Ekonomsko, Gradbeno, pa Gozdarski inštitut in Tekstilno tehnologijo. Lahko bi naštevati še vse šole, pa bolnišnice in hotele in tudi ostale objekte.

Delo, ki sicer poteka ročno, bi težko opravili brez pomoči strojev, vendar le-ti lesa nikakor ne morejo obdelati tako natančno in »domiselno«, kakor to lahko naredijo spretni mizarjevi prsti.

25 LET EMONA PROJEKTA

Delovna organizacija Emona projekt, ki je izrazito projektivna organizacija, je pred dnevi praznovala pomembno obletnico — 25 let obstoja. Zanimivo je, da je bila ustanovljena 27. maja 1953. leta v Novem mestu in se je imenovala Projektivno podjetje Novo mesto in kot taka opravljala kot osnovne dejavnosti nizke gradnje, izdelavo laboratorijev in podobno. Podjetje se je leta 1964 preselilo v Ljubljano in se preimenovalo v Emona projekt. Ta 20-članski kolektiv je dosedaj izdelal projekte za 1620 ob-

jektov tako za večje delovne organizacije kot so IMV, Trka, Dana, več gostinskih in hotelskih ter trgovinskih objektov (hotel Otočec, sistem žičnic na Ljubljani, v naši občini pa objekte Ilirije, Tobačne tovarne, Medexa, Komunalnega podjetja Vič in Ljubljanskih mlekar). Ob tem jubileju so svojim stalnim sodelavcem izrekli zaupanje za odgovorno delo. Na priložnostni proslavi je direktor te delovne organizacije Miloš Žitnik izročil dvajsetim dolgoletnim sodelavcem priznanja in nagrade.

MLADINSKA NARODNA ZAŠČITA SE UVELJAVLJA

»Mi sami nismo verjeli, da se bo Mladinska narodnozaščitna enota na naši šoli tako uveljavila, kakor se je. Sprva je vse kazalo, da bo to le formalnost, vendar se je izteklo čisto drugače,« je dejala mentorica enote Mladinske narodne zaštite na novi viški osnovni šoli. Cveta Pavlovčič.

Sprva so bili v enoti le po štirje predstavniki osmih razredov in skupnica je štela 12 članov. Razdelili so se na trojke in začeli paziti na red in mir na šoli. In enota, ki ji je bilo v začetku prerokovano, da bo opravljala zgolj formalno funkcijo, se je uveljavila.

Hišnik na novi osnovni šoli je imel s popraviljem poškodovanih oken, vrat, omaric in še mnogih drugih stvari toliko dela, da ni uspel sproti postoritvi vsega. In ne samo, da ni bil hišnik kos vsemu delu, tudi stroški so bili zelo visoki. Otroci so pač »živi«, mimogrede se med lovljenjem zaleptijo v okensko steklo, preskušajo moč ključavnic in sploh vtikajo nos v stvari, ki se rade pokvarijo. Med odmori so namreč učilnice zaklenjene in vsi učenci razredne stopnje se sprehajajo po hodnikih, klepetajo, nekateri porabijo te minute za ponavljanje snovi in podobno. Seveda pa so se tisti bolj nemirni — do ustanovitve Mladinske narodnozaščitne enote tudi lovili, od časa do časa tudi stekali in skregali. To se sedaj ne do-

gaja več oziroma ne pridejo dalj od začetr. Takoj se pojavi učenec z rdečim trakom na rokavu in »zabavo« prekine.

»Kar hišnika vprašajte, koliko manj dela ima sedaj s popraviljem šolskega inventarja,« je pripomnila med pogovorom mentorica. Res, da učenci na šoli v začetku svojih tovarišev, ki so jih nadzorovali in mirili, niso »vzeli čisto resno,« kmalu pa so ugotovili, da vse skupaj ni le »repenčenje« njihovih tovarišev. Če ni šlo drugače, je bilo treba iti po pomoč v zbornico. To se sedaj skoro ne dogaja več. Člani trojk SOS, SOKOL, TIGR, in VOS stvari urejajo sami.

Ker se je 12 mladincev tako uveljavilo in se je izkazalo, da je njihova pomoč potrebna in dobrodošla, so na šoli kasneje izbrali še 12 učencev iz sedmih razredov, ki bodo delo lahko nadaljevali tudi prihodnje leto. Štiri nove trojke so se priključile že obstoječim. In v enoti niso samo fantje, ampak tudi dekleta. Tovariši in učenci jih upoštevajo prav tako kakor fante. Tu ni nobenih razlik.

Nekaj pa je. Člani enote morajo biti vzgled svojim tovarišem na šoli. Ne toliko po učenem uspehu kakor po disciplini in resnosti. Niso vsi odlični, tudi taki s prav dobrim in dobrim uspehom so vključeni v enoto. Delo v mladinski narodni zaščiti je za tiste, v učenju manj uspešne, le spodbuda in razlog, da se potrudijo za boljši uspeh.

Sodelovanje v enoti učenec vzame kar precej časa. Sprva so se sestajali le občasno, kasneje pa, ko so se uveljavili in uspeli, so se začeli na sestankih dobivati enkrat tedensko. Pogovorijo se o težavah, se domeni, kaj vse bodo morali narediti v naslednjem tednu in podobno. Poleg tega pa prisostvujejo tudi predavanjem o notranji in zunanji politiki, spoznavajo osnove civilne zaštite, prve pomoči in še kaj. Ceniti morajo tudi svoje delo in delo svojih tovarišev v enoti. In če kdo od njih ni discipliniran ter ne opravlja svojih dolžnosti in tako ne more biti zgled drugim, mora enoto zapustiti. Naj povemo, da se je to do sedaj zgodilo samo enkrat.

Vsi učitelji na šoli so dali mladinski narodnozaščitni enoti velik poudarek. Zanimajo se za njeno delo in pomagajo, kadar je treba. Fantje in

dekleta so prejeli tudi priznanje krajevne skupnosti, saj so bili članom volilnih komisij ob volitvah v mesecu marcu v veliko pomoč. Priznanje za njihovo delo je bil tudi obisk Ignaca Voljčca, predsednika Narodne zaštite

v našem mestu, veliko priznanje pa so mladincem dali šolski tovariši, saj jih skoro brez besed ubogajo vsakič, ko pristopijo k temu ali onemu z opozorilom.

To, kar marsikdaj ni uspelo niti učiteljem, je uspelo Mladinski narodnozaščitni enoti na novi viški osnovni šoli.

Tako so se člani Mladinske narodne zaštite uveljavili in prisločili na pomoč vedno, kadar jih kje potrebujejo. Prisotni so med odmori, pred in po pouku, na proslavah in drugih prireditvah na šoli. Resni so in vestni in kot taki najboljši zgled ostalim učencem na šoli.

MOJCA KAUCIČ

MARJAN MRAMOR, 8. c.: »Našega razreda so pri narodni čiti še trije fantje. Začel sem deliti na sestanke in stvar me je začela zanimati. Delo ni težko, saj nas učenci ubogajo. Sprva so nas res »zafrkavali«, sedaj pa se to le redko dogaja. Po končanem osmem razredu se bom vpisal na srednjo tehnično šolo — strojni oddelek. Če bodo tam tudi imeli enoto narodne zaštite, se bom prav gotovo priključil.«

ALENKA KIRM, 8. a.: »Ko sem se jaz priključila enoti, so bili moji tovariši že organizirana ekipa. V njej so bili sprva samo fantje, vendar me je delo pritegnilo, zato sem vprašala mentorico, če se lahko priključim tudi sama. Težav, glede na to, da sem deklica, nimam nič večjih, kakor fantje. Učenci me prav tako ubogajo, kakor njih. Po končanem osmem razredu bom šla na gimnazijo in tudi jaz se bom priključila narodnozaščitni enoti, če jo bodo na gimnaziji imeli.«

JUDITA KNEZ, 7. c.: »Za priključitev k enoti so me izvolili v razredu. Ko sem to povedala doma in razložila, kaj člani te enote delajo, so bili starši za to, da se priključim. Tudi jaz težav pri delu nimam. Delam tam, kjer so nižji razredi in so med odmori v učilnicah. Če pa jih je že treba opozoriti, so zelo pridni in takoj ubogajo. V enoti bom delala tudi prihodnje leto, ko bom v osmem razredu. Delo mi je všeč in mislim, da je zelo koristno.«

LADO BAUMKIRHER, 8. b.: »Tudi mene so za sodelovanje v enoti izvolili v razredu. Moram reči, da nas učenci kar ubogajo in sedaj, ko smo se že uveljavili, nam prej pomagajo, kakor da bi nam nasprotovali. Gre pa včasih tudi precej zares. Spomnim se, da sem enkrat celo nekoga udaril. Po končani osnovni šoli bom šel na srednjo tehnično šolo — elektro oddelek. Mislim, da se bom priključil tamkajšnji ekipi, če bo obstajala.«

VIŠKI MLADI TEHNIKI V NOvem MESTU

Letošnje, drugo po vrsti, Srečanje mladih tehnikov Slovenije je potekalo v Novem mestu od 19. do 20. maja, v počastitev 35-letnice ZPJ, 25. letnice ZPM, JPI »Narava, zdravje, lepota.« 35-letnice nove Jugoslavije pod geslom »MLADINA, PRODUKTIVNOST, TEHNIKA, SLO.«. Na 27. slovenskih mest se je to pot zbralo 29 ekip, v katerih je bilo po 14 članov: po dva letalska in broderska ter raketna modelarja, dva foto in radio tehnik, dva konstruktorja iz zbirke UT-1-Fischer ter dva poročevalca spoznavanja v proizvodnji, ki sta si to pot ogledala proizvodnjo v IMV Novo mesto. Torej v vsaki panogi tehničnih dejavnosti sta imela možnost sodelovanja po dva mlada tehnika, kot je bil razposlan razpis. Slovenske mestne ekipe pa žal, le vse niso bile popolne in jih tako ponekod tudi zbrali niso uspeli za letošnje srečanje!

Ob letošnjem srečanju so mladi tehniki tudi dokazali svoje strokovne sposobnosti v gradnji s področja radiotehnike in drugih panog. Celotno tekmovalni del letošnjega srečanja je bil predvsem manifestacija mladinskih osnovnih šol Slovenije, ki posveča del svojega prostega časa svojem učenju in polnilemu izobraževanju v tehnični kulturi! Učiteljem in mentorjem, ki vodijo osnovnošolske klube mladih tehnikov pa je bilo priznanje za to delo, TUDI OB NJIHOVEM PROSTEM ČASU! Žal je v Sloveniji vse premalo strokovno in pedagoško usposobljenih mentorjev in vodij KM. Čeprav mestna zveza organizacij za tehnično kulturo Ljubljane dve leti zapored prireja ustrezne seminarje v poletnih počitnicah in je le-teh uspešno opaziti na posameznih področjih, je le še ponekod dopolnilno tehnično izobraževanje zanemarjeno.

Najuspešnejše so bile tri ljubljanske ekipe, katerim je sledila Murska Sobota. V teh treh ljubljanskih ekipah so bili tudi mladi tehniki, ki so vključeni v delo klubov mladih tehnikov iz osnovnih šol: Brezovica in Trnovo. Med najboljšimi raketnimi tehnikami je bila članica ljubljanske ekipe in klub mladih tehnikov Brezovica, medtem, ko so bili ljubljanski broderski modelarji tudi prvi med vsemi ostalimi mestnimi ekipami mladih tehnikov. Klub mladih tehnikov Osnovne šole Brezovica deluje že vrsto let pod strokovnim vodstvom tovarišice Irene Velkavrh, medtem ko je klub mladih tehnikov Osnovne šole Trnovo šele zaživel, a sega že po prvih uspehih pod vodstvom Rudija Zamana.

DELOVNO TEKMOVANJE KOVINARJEV

V Titovih zavodih Litostroj v Ljubljani bo 15., 16. in 17. junija letos delovno tekmovanje kovinarjev. Udeleženci tekmovanja se bodo pomerili v svojem strokovnem znanju na več delovnih področjih.

Tekmovali bodo kovinostugarji, rezkalci, orodjarji, in livarji. Poleg tega, da bodo morali pokazati svoje znanje na področjih poklicnega dela, bodo kovinarji odgovarjali tudi na vprašanja o samoupravljanju. Pred republičkim tekmovanjem kovinarjev, za katero se je prijavilo 200 tekmovalcev, so v posameznih temeljnih organizacijah združenega dela in tudi v organizacijah združenega dela pripravili interna tekmovanja.

M. K.

21. maja se je na igrišču Krma odvijalo občinsko tekmovanje pionirjev gasilcev

Pokazali so svoje znanje in pripravljenost, manjkalo pa seveda ni tekmovalnega duha

ZNANJE ZA POMOČ

GOLOBARSTVO — »ŠPORT SKRIVNOSTI«, VSE PREMALO ZNAN

Golobarstvo je šport, ki mu naša družba posveča premalo pozornosti. »Golobarji v Ljubljani smo prepuščeni sami sebi, ne dobimo nikakršne družbene podpore, kljub temu, da to ni le prostičasna dejavnost, marveč ima tudi splošno družbeni pomen,« je dejal Drago Habjan, navdušen golobar in član kluba »Sel« iz Ljubljane. Zlasti velik pomen imajo golobi pismonoše za splošni ljudski odpor, zato je ljubljanski klub tudi dobil pismo iz generalštaba, v katerem je poudarjeno, kakšen pomen pripisujejo vojaki tej dejavnosti. »Večkrat smo že poskušali dobiti družbeno priznanje pri različnih organih in organizacijah naše občine, pa smo vedno naleteli na nerazumevanje,« je še naprej potožil sobesednik. Večina golobarjev je iz naše občine, le-ti imajo tudi največje jate, zato so najprej poskušali »doma«. Kljub temu, da se golobarji čutijo zapostavljene, v ok-

viru svojih možnosti še delujejo naprej, zato so s svojim vztrajnim delom že dosegli lepe uspehe. Tudi oni so pripomogli, da je Jugoslavija na olimpiadi golobov pismonoš večkrat zapored zasleda zavidljivo šesto mesto med evropskimi velesilami, kjer je golobarstvo bolj razvito kot pri nas.

»Ljubljanski golobarji imamo le dve skromni želji: družbeno priznanje z minimalno materialno pomočjo, ter pridobitev novih članov. Če bi nam TKS ali kakšna druga organizacija materialno pomagala, bi zgradili klubski golobnjak, kjer bi imeli golobe tisti novi člani, ki zaradi stanovanjskih razmer ne morejo imeti golobnjaka doma, tam bi imeli tudi skromne klubske prostore, ki jih sedaj nimamo.« Za pridobitev novih članov — ljubiteljev golobov pismonoš so sedanji člani pripravljene mnogo storiti. Največja spodbuda novim članom je prav gotovo ta, da bodo vsakemu

začetniku podarili par golobov pismonoš. Če prebira te vrstice kakšen ljubitelj golobov pismonoš, se lahko takoj zgleda pri katerem od članov kluba »Sel«, ki ga bodo z veseljem sprejeli v svojo sredo.

(Naslovi članov kluba Sel: Drago Habjan, Pot na Rakovo Jelšo 73; Stane Kos, Langusova 20; Franc Kurent, Jelovškova 5—G; Borut Mestnišek, Cesta VII. št. 34; Franc Naglič, Cesta v Zeleni log 1.)

Pričakoval sem, da bom ob obisku pri rejcu in ljubitelju golobov pismonoš Dragu Habjanu prisostvoval pripravi golobov na tekmovanje, vendar iz tega ni bilo nič, ker je zaradi slabega vremena tekmovanje odpadlo. Kljub temu sva skupaj obiskala njegove ljubljence, ki jih ima okrog sedemdeset, od celotne jate jih tekmuje petinpetdeset. Mnogo ljubezni je potrebno za gojenje teh lepih ptičev. Vsak dan jim posveti del svojega prostega

časa, ko jim čisti njihov dom, skrbi, da nikoli niso lačni, jih opazuje, kako se spreletavajo, jim pripravlja ter ve za vsakega, kakšne rezultate je dosegel na tekmovanju. Tudi golobi mu kažejo svojo naklonjenost, ko se ga vedno razveselijo, kadar pride domov.

Ob mojem obisku se je spomnil tudi nekaj veselih dogodivščin, kako so njegovi golobi pismonoše v tekmovanju s PTI premagali poštarje pri prenosu telegramov kar za dve uri. Drug primer kaže, kako je njegov golob pismonoša v štiridesetih minutah prinesel kaseto s filmom z vrha Triglav na pred domači golobnjak in tako premagal celo golobnjo športnega letala. Ob tem je »gospodar« golobov povedal, da v idealnih vremenskih razmerah najposobnejši golobi dosežejo tudi hitrost do 180 kilometrov na uro, normalno pa golobi pismonoše letijo s hitrostjo od 80 do 100 kilometrov na uro.

F. PREŠEREN

XVII. SREČANJE GLEDALIŠKIH SKUPIN — REKORDNO

Zaključka letošnje revije gledaliških skupin, ki je bila letos 27. maja na Dobrovi, se je udeležilo rekordno število udeležencev — več kot 400 igralcev in so-

DOMISELNI NUŠIČ

V režiji Jožeta Logarja

Vili Vesel, Marija Apovnik, Nuša Intihar, Miran Dobravec, Janez Paznar, Alojz Intihar, Tone Žunič, Iztok Apovnik, Stane Novak, Jože Marinšek, Alojz Golob, Stojan Podlogar so se oblekli v prave nušičevske kostume (izdelane kot po meri v delavnicah RTV Lj.) in mali oder KUD Želimlje s primernimi rekviziti učinkovito spremenili v starosrbsko prizorišče, kjer Žika in Jerotije zasledujeta osebo, ki diši po kamilicah in sploh ni diverzant, ampak plaho zaljubljeni Maričin Džoka. Korenjaški Nušičevi Srbi in košati Srbkinji so po predstavi odložili brke, stilne frizure in mimiko tipičnih karakterjev in se v začudenje gledalca, ki jim je med gromovitim ploskanjem do zadnjega kotička prenapolnjene dvorane prišel čestitat, preobrazili v mlade, kar neverjetno mlade fante in dekleta (iz bližnje, pa tudi zelo oddaljene okolice Želimlja). Na odru jih ni bilo moč prepoznati niti po naglasu, saj so govorili lepo knjižno slovenščino, prizorišče so obvladali suvereno, prav tako tekst. S pravo igralsko zavzetostjo in discipliniranostjo, ki ni nikoli zašla v improvizacijo, so oblikovali situacijsko komiko, za katero bi jim bil hvaležen sam avtor, ki je nad svojo Sumljivo osebo v sodobnih preoblikah tolikokrat tudi profesionalno razočaran. Presenetljivo je, da pri situacijski komiki niso šli nikoli »čez«, niso pretiravali, niso situacijo ponavljali, niso se spakovali. Bili so naravni (kolikor so jim dopuščala mlada leta) nema pijanska scena v prvem dejanju je lep primer diskretne realistične prepričljive igre, ki ji docela verjameš.

Danes vam lahko rečem besedo zahvale, je spregovoril po predstavi režiser JOŽE LOGAR. Očitno je bil na vajah s pohvalo skop, saj se je moral zagristi v pravo ledino, osebne pomanjkljivosti (v govoru, gibanju) je vključil v učinkovite odrske odlike, ko jih je spretno poudaril. Vendar se je odločno potrudil z vsakim, saj igralci izpričujejo lep igralski temperament, ki so ga voljni še in še kultivirati. Delo so izbrali sami, potem ko so prebrali precej tekstov, zato so igrali z veseljem, predvsem pa z zaupanjem v svojega vodjo, ki je sam izšel iz amaterskih vrst. Tople besede zahvale sodelujočim (ki niso nikoli manjkali na vaji, kljub gripi in vročini) sta izrekla še predsednik krajevne skupnosti, učiteljica Centova, ki še zmeraj budno spremlja razvoj svojih »učencev«, ki so se že v šoli nalezli ljubezni do kulturnega udejstvovanja; predsednica Zveze kulturnih organizacij Dragica Kregelj in Boris Makovec, predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti. JASNATAUFER

delavcev kulturnometniških društev. V gledališko dejavnost je bilo letos vloženega veliko truda in režijske iznajdljivosti, pri čemer so nekatere skupine še posebej presenetile z obvladanjem odrskega prostora, kulture govora, knjižne izreke, sproščene, vendar oblikovanega igralskega temperamenta, skrbne maske in usklajenih kostumov. Presenetile pa so predvsem tudi s kvantiteto udeležbe. KUD Želimlje je z Nušičevo »Sumljivo osebo« v režiji Jožeta Logarja za vse našeto lep, vendar ne izjemen primer gledališko dognane predstave. Zaradi obolnosti v horjuskem ansamblu je na zaključku nastopila skupina KUD Ivan Cankar-Sentjošt, ki je pod režijskim vodstvom Bojana Martinca uprizorila na izviren in ambiciozno zastavljen režijski koncept delo sodobnega slovenskega dramatika in našega občana prof. Mirka Zupančiča. Igralci so sprejeli predstavo s burnim aplavzom, po predstavi pa so igralske skupine prejele zaslužena priznanja iz rok predsednice ZKO prof. Dragice Kregelj, ki je prisotnim spregovorila o njihovem delu (objavljamo odlomek iz govora):

Skupaj stojimo zdaj na koncu neke poti, ki ji lahko rečemo Gledališka sezona zveze kultur-

nih organizacij Ljubljana Vič-Rudnik. Ob koncu sezone si gledališki direktor in dramaturg naredita bilanco opravljenega dela: na podlagi te bilance se skupaj usedejo k načrtom za prihodnost.

Koliko znaša dolg? In koliko je čistega dobička? Dolg je treba plačati, čisti dobiček pa vložiti v nove projekte. Če bi izčrta razpredelnico, potem bi med letošnji kredit vpisala: scenografijo — letos spet bolj kot lansko leto jasno, preprosto, čeprav ne zmeraj najbolj funkcionalno. Med čisti dobiček štejem delež dobre domače dramatike, letos že skoraj lokalpatriotsko izbrane. Saj so Mira Mihelič, Jože Javoršek, Tone Cimperman, Igor Torkar in predvsem naš današnji gost Mirko Zupančič naši občani. Tako sem že pri tretji postavki kredita: s čistim srcem lahko potrdim izbor letošnjih tekstov, ki je nedvomno sodoben, s poudarkom na živem odzivu človeka do življenja. Če govorimo o gledališču, mislimo na vse, kar sestavlja človeško življenje: telesnost, duhovnost, vidno, nevidno, skrito, odkrito, privatno, javno, osebno in družbeno... v eni sami gledališki predstavi je vse to pred nami fizično prisotno in otipljivo. In spet izračunavam vrednost, ki bi jo številka izrazila

z večmestnimi števili — z besedami pa bi jo opredelili kot »amaterskega igralca«.

V našem času je umetnost prenehala biti poklic, postala je način izražanja sebe — človeka. Zato pa dobi ta postavka zvezdico znamenja neskončne vrednosti, kadar ostaja ta amaterski igralec pristen, živ, neizumetničen; ko si prizadeva, da bi svoje delo opravil pošteno, s pogumno odločitvijo, da bo ostal živ človek: ne plakat, niti lutka, niti v neke cunje oblečeno motovilo, resnobno smešno in žalostno komično. To je pa že postavka z dolgovi, kot ostaja naš skupen dolg permanentno izobraževanje: branje klasikov gledališča, spremljanje gledaliških predstav — naj posebej omenim tiste prizadevne amatere, ki so v tej sezoni videli prav toliko predstav, kot sem jih sama. Izvajalci imamo v skupščini kulturne skupnosti veliko število delegatskih mest in skupno pravico in dolžnost odločanja v kulturi. Zato mora biti naša skrb in pozornost usmerjena k nam samim — amaterjem in navzven — k profesionalcem. In ko primerjam ti dve področji, lahko kljub precejšnjim razlikam ugotovim, da ima amaterska gledališka kultura dvoje pomembnih stvari, ki jih profesionalcem manjka: DO-

GODEK in GLEDALIŠKO HOTENJE. To je pa naša najboljša naložba za prihodnost in smo jo podčrtali z rdečim svinčnikom. V naših gledališčih je vsaka vaja DOGODEK, srečanje z novim režiserjem DOGODEK, predstava — DOGODEK, saj nas v prepolne dvorane pridejo gledat ljudje tudi iz več kot uro oddaljenega kraja in prodiranje v vedno zahtevnejše plasti naše zavesti, izbiranje vedno bolj zahtevnih tekstov — je za amaterizem prav tako DOGODEK. Prav tako imamo tisto, o čemer tožijo gledališki profesionalci, da jim primanjkuje — to je naše GLEDALIŠKO HOTENJE, ki daje smisel temu, kar počnemo. Smisel in pomen, ki ni in ne sme biti samo razvedrilnega, družabnega značaja, ampak ima širši DRUŽBENI POMEN IN POLITIČNI POMEN.

Vrniti se moram k naši razpredelnici, v naš seštevek, ki je hkrati visoka finančna obveza, sem pozabila prišteti še režiserje, te neugane in neumorne, predane in nesebične oblikovalce našega igralca, ki naj bi postal na odru prav tako prepričljiv samoupravljaec kot v življenju. Naj prav na začetku ugotovim, da smo letos pogrešali v svojih vrstah Vesno Arhar, ki je z Me-

jakovimi Butalci dokazala, kakšen naj bo režiserjev poslušaj igralca začetnika, pogrešali smo Toneta Kuntnerja, Romana Novellija kot režiserja in predvsem Francija Končana, ki je s svojimi lanskimi »Manevri« sprejel za svojo igralsko družino rekordno število povabil na gostovanja in priznanj in pohval; če pa začnem naštevati, naj mi bo v pomoč abecedni red: Ažman Brane, zagnani in marljivi študent, ki je veliko pripomogel, da je kulturni dom na Brdu postal spet funkcionalen, in takoj za njim Jože Logar, ki so ga igralci sprejeli za svojega v taki meri, da niso nikoli enkrat zamudili napornih vaj in so zato zahtevno Nušičevo »Sumljivo osebo« zaigrali z radoživim veseljem in žlahtnim amaterizmom, Stanko Grbčev, Brezovice in njeno mlado, igralsko nadarjeno skupino, Hinko Košaka, režiserja Zupančičev »Hiše na robu mesta«, Toneta Malavašiča, ki se z vsakega gledališkega seminarja vrne bolj samozavesten in zagnan in ki si je edini upal uprizoriti satiro, kjer ni bilo sledu o burkaštvu, Bojana Martinca — režiserja današnje predstave, ki je segla najdalj med vsemi hotenji — prav med zdaj že klasične profesionalne vzorce — Tončko Melik, režiserko amaterko, ki vzgaja svoje igralce v duhu čustvenega HUMANIZMA, Mira Peljhana, ki je letos praznoval štiridesetletnico delovanja, Juleta Škrabo, ki je leto režiral skupaj s Tonetom Cimpermanom. Naj na koncu odkrijem še skrivnost, ki jo je plakati zamolčal. Na Lavrici je režiral Partljičevo igro Ščuke pa na sodnica Ema Blažič. Posebnost njene gledališke skupine je, da se lotijo igre, kot se lotijo ostali družbenopolitičnih zadolžitve, ko so opravili delo okrog volitev so se zavzeli za gledališče.

Obet za prihodnost ostajajo vsi prizadevni igralci s Škofljice, ki so letos sami zrežirali »Sve brez sovraštva« Mire Mihelič, obet ostajajo mladinci z Notranjih gor in režiser Dragica Čuden, prav tako bi bilo škoda, da bi prenehala delovati skupina, ki se išče okrog Goraña Gluvinca. Moj zadnji pozdrav velja domačinom Dobrovcem: edini občini so uprizorili dve predstavi — odlikuje jih okus: »Yeppe hriba«, ta obešenjaški sodobni našega Matička in »Tolmun kamen« Toneta Partljiča v postaviti domačina Božiča. Vsem režiserjem, igralcem, šepetalkam, lučnim mojstrom, odrskim delavcem, izdelovalcem kulturne scenografije, šiviljam in prijateljem svetovalcem in tistim, ki nad vsem skupaj bedeli, pomagali, da kolo ni obtičalo, ki so podstavili suho desko na prazen mestu, namazali oje in sede na kozlu po kamniti neuhojeni cestni peljali voz naravnost — PRI SRČNA HVALA z željo, da se vidimo spet prihodnje leto.

RAZMISLIMO IN POIZKUSIMO!

O amaterizmu in podeželski kulturi

K pisanju me je pripravil članek v prejšnji številki Naše komune »Smo amaterji že odveč?« dramske skupine iz Iga. Mislim, da so povsem upravičeno postavili to vprašanje, pa ne, da bi bili odveč kot amaterji, pač pa je vprašljiva programska zasnova in način dela. In verjetno je tudi že čas, da se vsi, ki jih prizadeva tako delo, malo resneje zamislijo, brez nostalgije »o starih časih, ko smo igrali po mrzlih dvoranah in so nas ljudje navdušeno sprejemali.«

Ali lahko amaterizem ostane na nivoju ljubiteljstva, diletantizma in kopiranja šablon profesionalnega igranja, ali pa lahko in mora nastopati kot močan in enakovreden faktor v razvoju in oblikovanju človeka, delavca, samoupravljalca?! Posebno še v času, ko se govori o množični kulturi, kar pa ne pomeni le kolektiven obisk predstave v ljubljanski Drami, pač pa aktiven odnos vsakogar do procesa ustvarjanja, sporočanja in izražanja.

Kaj je pravzaprav gledališče? O tem je mnogo teorij, vsakdo poskuša dati svoj odgovor. Gotovo pa je to najbolj neposreden in živ medij izpovedovanja, sporočanja... Je enkratni dogodek, proces, ki se dogaja samo zdaj in samo med temi ljudmi in je zato nepovnljiv. Ne ostane kot zapis v predalu za kasnejše rodove, niti ne kot filmski zapis (razen, če se predstava ne posname). Zato tudi ne sme in ne more biti izven časa in izven družbe. In ima danes, v socialistični družbi drugačno vlogo, kot jo je imelo v buržoazni.

Zato tudi številna iskanja v smeri demistifikacije odra, igralca, v iskanju čimbolj pristnega, resničnega kontakta s publiko, ki s tem zgublja vlogo publike, v enkratni doživljaj, ki te šokira — to pomeni, da v tebi nekaj spremeni, da se s tabo nekaj zgodi. Veliko predstav amaterskih skupin sem videla, smejala se, se zabavala, ampak smejim, zabavam se tudi sama ob TV ali ob doktoru romanu. Pa so te zahteve dovolj? Mar je umetnost (če že uporabljam to be-

sedo) res le za sprostitev, za pozabo na vsakdan, ali je tista, ki me bo napolnjevala in me potiskala naprej, me osvobajala!

Podeželje ali mesto, danes ni več velike razlike, zato nima nihče pravice ponujati »robo«, ki je dobra za »na kmete«, za v mesto pa ne! Ali mene danes zanima neki baron, ki bi rad varal svojo baronico s spogledljivo Nežko, krasnim primerom malomeščanske lažnivosti in lažne morale; ko si človek ne upa reči bobu bob in svoje želje razvija v oblak moralnosti in spodobnosti. Ustreza to danes človeku, ki mora biti osvobojen ostankov krščanske vzgoje? Nič ne rečem, saj bi se dalo tudi »Matička« adaptirati in aktualizirati na današnji čas!

In naj se ne čudijo tisti, ki bi radi še ostali kar pri starem, da se jim očitno nesodobnost, če pa so izven časa, če jim je gledališče to, kar je drugim vrtičkarstvo ali zbiranje znamk. Več lastne volje, lastnega življenja v svo stvar, pa bi se marsikaj spremenilo! Lahko se poruši oder kot prostor, lahko se spreminja tekst, lahko se piše lastne tekste in tako dalje in tako dalje. Poti in načinov je veliko, le prestopiti je treba okvire, ki so že pretesni.

Večkrat so organizirani tudi razni seminarji pod vodstvom profesionalnih gledaliških delavcev. Pa se ne zgodi nič drugega, kot da se prilagaja profesionalizem amaterizmu. Pri nas in po svetu pa je toliko novega. Zakaj bi čakali, da začnejo profesionalci spreminjati gledališče? Saj je kultura last vseh, torej ima amaterizem večjo moč in vplivnost!

Umetnost je bila napredna in revolucionarna le, če je vodila k osveščanju, zavedanju samega sebe in časa, v katerem živiš, če je pokazala obraz tedanje družbe.

Tako, le nekaj misli v tej smeri in če je koga kaj »požgečalo«, pa naj se oglasi!

VESNA DVORNIK

REPUBLIŠKA RAZSTAVA PIONIRSKÉ FOTOGRAFIJE NA OSNOVNI ŠOLI VIČ

Letošnja republiška razstava pionirske fotografije, ki je že 19. po vrsti, je bila v novi osnovni šoli Vič na Nanoški 2, od 19. do 27. maja, pokrovitelj razstave pa je bila skupščina občine Ljubljana-Vič-Rudnik, ki je razstavo tudi omogočila.

Posebna žirija pri »Fotokinu« Slovenije je med 905 fotografijami 275 mladih avtorjev izbrala 150 najboljših za razstavo, med njimi pa še tiste fotografije in kolekcije fotografij, ki jim je podelila nagrade — plakete Janeza Puharja.

»Pionirski foto 1978« je le ena od mnogih kulturnih in

ustvarjalnih manifestacij v letošnjem letu, mladi fotografi iz skoro vse Slovenije pa so se potrudili, da so s fotografskim očesom zabeležili tisto, kar se jim je v njihovi okolici, kjer živijo, zdelo zanimivega, posebnega ali enkratnega. Glavna tema fotografij, ki so jih za razstavo prispevali dijaki slovenskih šol, je oprta na letošnje geslo jugoslovanskih pionirskih iger »Narava, zdravje, lepota« in še nikoli do sedaj ni bilo tolikšnega odmeva.

Fotografije, ki so jih razstavili slovenski pionirji letos v novi viški osnovni šoli dokazujejo,

kako zelo pronicljiv je pogled mladih. Ne uide mu niti najmanjša podrobnost, v fotografijah se zrcali življenje vseh nas, njegove dobre in slabe strani. Delo mladih fotografov je dokaz, da življenje ne teče mimo njih, da iz dneva v dan odrasčajo in se pripravljajo, da bodo nekoč odgovorni odrasli ljudje.

Letošnja razstava je bila posvečena 25-letnici Zveze prijateljev mladine, 35-letnici Zveze pionirjev Jugoslavije, občinskemu prazniku občine Ljubljana Vič-Rudnik in praznovanju 25. maja — dneva mladosti.

M. K.

PROSLAVA OB 100-LETNICI ROJSTVA OTONA ŽUPANČIČA

Vsekakor je treba še posebej pozdraviti pobudo izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata Tiskarne Ljubljana, ki je za svoje sodelavce 25. maja pripravila proslavo, kjer so se spomnili velikega slovenskega pesnika Otona Župančiča. V samem kulturnem delu so poleg igralk Marinke Šternove sodelovali tudi pesniki Ivan Minatti, Ervin Fritz in Tone Kuntner. S tem pa so proslavili tudi dan mladosti.

SESTALI SO SE DELEGATI NOVE SKUPŠČINE
TKS

ZAČRTANA POT TELESNE KULTURE

Po končani 1. skupni seji zbor uporabnikov in zbor izvajalcev skupščine samoupravne interesne telesno-kulturne skupnosti Ljubljana Vič-Rudnik, ki je bila v ponedeljek, 29. maja 1978 v veliki sejni dvorani občinske zgradbe, so se zbrali predstavniki lahko upravičeno zamislili nad problemi, ki tarejo športno in rekreacijsko dejavnost v občini.

Po uvodnih besedah dosedanjega predsednika skupščine TKS Dušana Dobrovoljca, je bil sprejet obsežen dnevni red s trinajstimi točkami. Po odobritvi zapisnika IO seje skupščine, poročila verifikacijske komisije in razpravi ter sprejemu poročila izvršnega odbora, realizaciji finančnega načrta, odbora za družbeni nadzor za leto 1977, je predsednik skupščine na kratko podal pregled dela v prvem mandatnem obdobju od 24. 2. 1975 do 20. 5. 1978. V tem obdobju se je telesna kultura družbeno močno uveljavila in dobila nove razsežnosti. Z izboljšanjem materialnih možnosti je bila telesni kulturi dana možnost, da celovito razrešuje svojo problematiko. Temu področju je bilo z ustanovitvijo TKS omogočeno, da se v praksi uveljavi kot področje posebnega družbenega pomena ter se mu s tem prizna enakovreden, vsebinski in materialni položaj kot ostalim področjem negospodarske dejavnosti. Kljub izboljšanju položaja v telesni kulturi, pa je predsedstvo občinske konference SZDL sprejelo vrsto sklepov in stališč. Predvsem podpira nenehna prizadevanja predstavnikov TKS in ZTKO naše občine, da bi mestna TKS postala resnično mesto dogovarjanja in sporazumevanja ter usklajevanja skupnih interesov, ne pa mesto preglasovanja, saj se stališča in predlogi naših delegatov običajno niso upoštevali. V večji meri je tudi potrebno krepiti in podpirati razvoj množičnega in rekreativnega športa, predvsem tam, kjer je to možno in je prisoten interes delovnih ljudi in občanov. Zavzemati se je potrebno za investicijske gradnje v športne objekte, za večje izkoriščanje že obstoječih objektov in pospešiti zanimanje učencev na osnovnih šolah za selekcijske panoge.

Delegatski odnosi v TKS se niso v celoti zaživel, kar pomeni veliko oviro pri delu skupščine in njenih organov. Čutiti je premajhen vpliv uporabnikov, delegatov iz TOZD in KS pri oblikovanju programov in razporejanju sredstev, ki jih združujemo za telesnokulturno dejavnost. Izkušnje kažejo, da se bodo morale novooblikovane in izvoljene posebne in združene delegacije dosledneje soočati in usklajevati različne interese, ki se pojavljajo v njihovih sredinah, pri tem pa upoštevati splošne interese in potrebe ter se predhodno dogovarjati za skupna stališča. Prisotnost KS je bila v minulem obdobju premajhna, zato bi bila potrebna večja povezanost organov TKS in ZTKO s TK dejavniki v KS pri oblikovanju bodočega razvoja TK v posameznih skupnostih. Manjša zavzetost do telesne kulture je morda posledica tega, da telesnokulturno področje ni vključeno v neposredni skupščinski sistem občinske delegatske skupščine. Potrebno je ugotoviti, da je v naši občini povezava z občinsko konferenco SZDL, občinskim sindikalnim svetom in občinskim komitejem ZKS zelo dobra.

Pojavljajo se tudi nekateri nerešeni problemi v zvezi z vrhunskim športom in tekmovalnimi sistemi ter športno-rekreacijsko dejavnostjo. Poleg problemov v zvezi s selekcijami in prioriteto športov sili v ospredje strokovna problematika. Poleg tega obstaja nevarnost, da pride do odločanja v zaprtem krogu strokovnjakov in se ta dejavnost loči od samoupravnega dogovarjanja.

V naslednji točki dnevnega reda so prisotni delegati izvolili svoje predstavnike v organe TKS Ljubljana Vič-Rudnik. Za predsednika skupščine je bil izvoljen delegat KS Vič Alojz Zupančič, ki je takoj prevzel zaupano dolžnost in v nadaljevanju vodil delo skupščine. Zaradi sprememb, ki so v pripravi in bodo v veliki meri spremenile statut TKS, so delegati pustili dosedajni statut nespremenjen. Zato pa se je razvila zanimiva diskusija ob naslednji točki, ki je obravnavala plan za leto 1978. Predstavnik ZPM naše občine je prisotne zopet opozoril na zaskrbljujoče stanje v zvezi z mladinskim letoviščem v Pacugu, ki vse prepogosto ostane brez podpore odgovornih pri TKS. Pri pombe so imeli tudi delegati Kajak kanu kluba, ŠSD Gimnazije Vič, Badmintonskega kluba Olimpija in Strelske družine Velike Lašče. S svojimi problemi so prisotne seznanili z delom, ki jih v bodoče čaka.

Ob koncu skupščine lahko ugotovimo, da volje in pripravljenosti za delo na telesnokulturnem področju ne manjka. Zavedati pa se moramo, da občinska blagajna le ima dno in denarja prav hitro zmanjka. Zato ne moremo uresničiti vseh želja hkrati, temveč moramo skrbno pretehtati, kje in kako bomo poravnali vseh amaterskih športnih delavcev in njihovih poklicnih kolegov lahko s športom sodelujemo pri oblikovanju pozitivnih vrednosti naše samoupravne socialistične skupnosti.

MARKO POTOČNIK

Titovo kolo, ki so ga zaplesali trnovski pionirji, je bilo le eden izmed pozdravov maršalu ob njegovem rojstnem dnevu

SPLET USPEHOV, SPRETNOSTI IN RADOSTI

Ob 70-letnici Partizan Trnovo je bila na dan mladosti svečana akademija, v kateri so sodelovali tako cicibani, pionirji, mladinci, člani in vrhunski telovadci Partizan Trnovo, svoje spretnosti in znanje pa so pokazale tudi telovadke Partizana Spodnja Šiška in Zelena jama, člani in mladinci Partizana Spodnja Šiška in Bežigrad.

Trim obvestilo

Vse ljubitelje športov na vodi vabimo na rekreacijsko vadbo na Ljubljano. Zopet so odprli izposojevalnici čolnov pri Kajak kanu klubu in pri RC Ljubljana. Za minimalno izposojelino 10 din si lahko za eno uro izposodite športni kajak oziroma kanu ali pa družinski čoln za 4 osebe. Kajak kanu klub sponsoja športne čolne vsak dan od 14. do 19. ure in ob sobotah ter nedeljah od 9. do 19. ure. RC Ljubljana pa vsak dan od 9. do 19. ure. Vabljeni!

V spretnostih so se še posebej izkazali pionirji

Nemalo aplavza pa je doživela ekipa vrhunskih telovadcev, ki so svoje veščine prikazali na bradlji in drogu

Čprav se je sonce sem in tja skril pod svinčene oblake, se je akademije udeležilo veliko krajanov, ljubiteljev športa in otrok

REZULTATI OBČINSKIH TEKMOVANJ

V organizaciji BSK Svoboda so se najboljši balinarji pomerili za naslov ekipnega prvaka občine Ljubljana Vič-Rudnik. Na balinišču Športnega parka Svobode se je pomerilo 9 ekip v skupini osnovnih organizacij sindikatov in 9 ekip športnih društev. Med sindikalisti so se najbolje odrezali športniki Iskre CEO pred ekipo Tobačne tovarne in Pekarne center. Zmagovalci te skupine so lahko sodelovali v boju s športniki iz društev, kjer so presenetljivo premagali vse nasprotnike. Na drugo mesto so se uvrstili člani balinarskega društva Lado Snoj, tretja pa je bila Rožna dolina.

Mali nogomet

Po četrtem kolu občinske Trim lige v malem nogometu vodijo v posameznih skupinah naslednje ekipe: v skupini A SGP Grosuplje, v skupini B Kolesija in TVD Partizan Trnovo in skupini C ŠSD Gimnazija Vič.

Med 29 nastopajočimi ekipami so doslej največ nogometnega znanja prikazali igralci SPG Grosuplje, ki imajo tudi najboljšo gol razliko. Ker tekmovalci še ni konec, lahko pričakujemo nekatere spremembe v vodstvu.

Atletika

Atletskega pionirskega pokala ŠSD osnovnih šol občina Ljubljana Vič-Rudnik se je udeležilo 82 pionirjev in 95 pionirjev. Pri dekletih so bile najboljše: 100m — Kranjc (Trnovo), 600m — Stritar (Velike Lašče) višina — Debeljak (Bičevje), daljina — Zadel (Vič), met krogle — Skvarča (Vič) in štafeta 4 x 100m — Vič. Ekipno so bile najboljše tekmovalke ŠSD Brezovica. Pri pionirjih pa so bili zmagovalci v posameznih disciplinah naslednji: 100m — Lah (Vič), 1000 — Raušel (Brezovica),

višina — Anžič (Bičevje), daljina — Črnigovič (Vič), met krogle — Pišek (Brezovica) in štafeta 4 x 100m — Bičevje. Ekipno je zmagalo ŠSD Bičevje

Košarka

Ob počastitvi Dneva mladosti in jubileja tovariša Tita so na Tehniški šoli za lesarstvo priredili košarkarski turnir. Po zagriženih bojih pod košem so prvo mesto osvojili dijaki TS za lesarstvo, drugi so bili TS za kemijo, metalurgijo in papir in tretji dijaki Strojne tehniške šole.

Kros

Na prvenstvu Ljubljane v krosu za osnovne šole so se predstavniki naše občine odlično uvrstili. Tako pri dekletih kot fantih so prepričljivo osvojili ekipno prvo mesto. Kar sedem naših predstavnikov pa je v posameznih kategorijah osvojilo prvo mesto. To so bili med pionirji: Japelj, Kušar in Raušel, pri pionirkah pa Tursič, Ivanek, Škof in Stritar. Čestitamo.

VSAK ČETRTEK
NA ŠPORTNEM
PARKU SVOBODE

COOPERJEV TEST

Vsak teden ob četrtnih se na tekališču okoli pomožnega igrišča na Športnem parku Svoboda ob 16.00 uri zberejo športniki, ki želijo preveriti svoje telesne zmogljivosti. Na nekoliko spremenjenem Cooperjevem testu lahko tedensko preverjajo svojo kondicijo. Udeleženci morajo namreč teči 12 minut in si ob koncu teka zapomniti število pretečenih metrov. V pomoč so jim v ta namen table, ki so postavljene vsakih 25 metrov in z metričnimi oznakami razdeljujejo tekališče. Dobljene rezultate sproti zapisujejo v posebne kartice, ki se ob vsakem novem štartu dopolnjuje.

Testiranje je brezplačno.

Športni delavci ZTKO naše občine, ki so pripravili to testiranje, so pričakovali večji odziv občanov na testiranju.

Zaradi izredno slabega in hladnega vremena je bilo število udeležencev, ki redno preverjajo svoje sposobnosti, majhno. Nekoliko več tekačev je bilo v začetku maja, ko so se ekipe pripravljale na Partizanski marš. Takrat je bil tudi dosežen najboljši rezultat, ki ga je postavil s 3425 metri Boštjan Mihevec. Ob tej priliki je dejal: »Veseli me do teka čutim že od rane mladosti. Kljub temu, da sem sodeloval na vseh šolskih krosih v osemletki, se nisem usmeril v atletski klub, kjer bi lahko razvijal svoje tekaške sposobnosti. Bolj kot doseženi rekordni rezultati me veseli tek v naravi in sprostitve, ki mi jo tek nudi. Zato mi več kot današnji rezultati pomeni pripravljenost organizatorja, da tudi nam, ljubiteljem teka, nudi priložnost merjenja moči in lastne pripravljenosti.

Zato po mojem mnenju zaslužijo vse priznanje».

Ponovno vabimo vse ljubitelje teka, da preverijo svoje sposobnosti v čim večjem številu!

miva športna prireditve. Pomerili so se najboljši judoisti Slovenije, ki so še študentje. Sodelovalo je 20 tekmovalcev, zmagovalci v posameznih kategorijah pa so: Grosek, Danko, Ličina in Kunčič. Tekmovanje je vzorno izvedlo JK Forum.

Plavalci redno vadijo na prostem. Z lanskoletno ureditvijo ogrevanja vode na kopališču Kolesija so se znatno izboljšali pogoji za redno vadbo naših plavalcev. Kljub nizkim temperaturam so treningi nemoteno odvijajo v 26 stopinj topli vodi. Začetek sezone.

Pri izbiri prioriteten športnih panog v Ljubljani je TKS naše občine zavzeto sodelovala. Na predlog naše skupščine je bil v Ljubljani uvrščen med prioriteten panoge namizni tenis, zavrtnja pa sta predloga za uvrstitev odbojke in strelstva. Ti dve panogi pa sta uvrščeni v občinsko prioriteto. Boljši časi.

V naši občini smo postali bogatejši za še eno športno panogo. Po dveletnih naporih so na 10. seji Skupščine TSK Lj. Vič-Rudnik sprejeli Jadralni klub v TKS in ZTKO naše občine. Z ureditvijo položaja kluba so se tudi izboljšali pogoji dela. Prve rezultate vidimo po številnih zmagah na jezerski regati na Zbi-ljah, kjer so se naši občinski predstavniki odlično odrezali.

V počastitev dneva mladosti in rojstnega dneva tovariša Tita je bila v športni dvorani Študentskega naselja zani-

OBČINSKO ŠOLSKO TEKMOVANJE »KAJ VEŠ O PROMETU«

naša skupna
varnost
v prometu

Iz nje po ustreznem ravnanju v novem okolju, ki ga je in ga bo tudi v bodoče oblikovala cestna prometna motorizacija, je vznikla zahteva po vzgoji in izobraževanju ljudi za promet. Za najmlajše, za otroke predšolskih vzgojno varstvenih zavodov, kakor tudi za učence osnovnih šol, je danes že precej poskrbljeno. Gradivo s področja prometne vzgoje namenjeno vzgoji mladega rodu je po obsegu obširno, po vsebini pestro in bogato. Tudi čas, določen za to vrsto vzgoje, ni skopo odmerjen. Toda več kot desetletne izkušnje nas vedno znova opozarjajo, da sta vzgoja kakor tudi znanje najmlajših nezadostna, močno pomanjkljiva. Statistični podatki o prometnih žrtvah otrok in mladine opozarjajo, da življenje v prometu zahteva tudi od neobgledenih, da se naučijo varovati sebe in druge. Potrebno je tedaj več vzgoje, več znanja, pridobiti si morajo čim hitreje in kar največ izkušenj. Pridobivali si jih pa bodo z nenehnimi vajami na primernih vadiščih, poligonih in drugod.

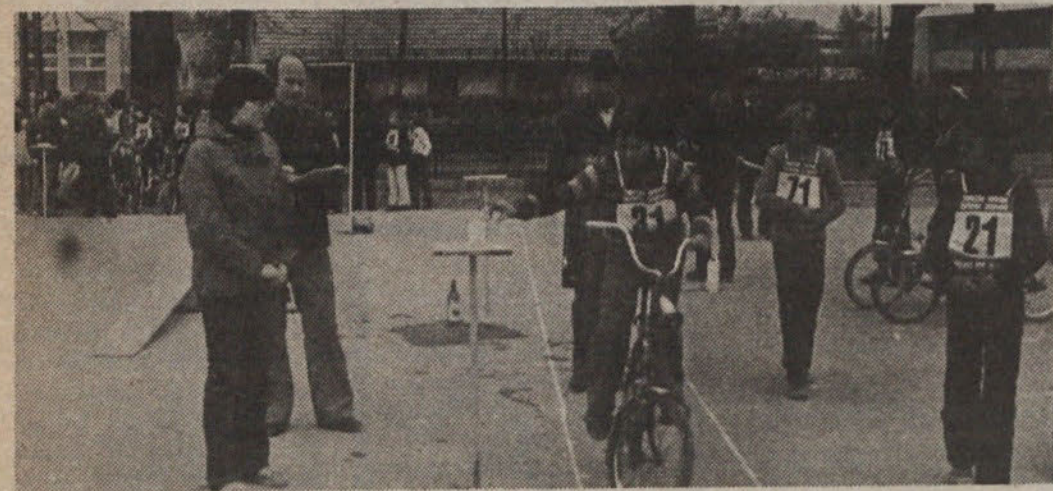
V mesecu aprilu je komisija za vzgojo in preventivo skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik skupaj z mentorji osnovnih šol izvedla enajsto šolsko prometno tekmovanje »Kaj veš o prometu?«, ki je bilo pred osnovno šolo Bičevje. Še pred tem so šole izvedle razredna in šolska tekmovanja. Najboljši pa so se uvrstili na občinsko tekmovanje. Občinskega tekmovanja se je udeležilo 80 učencev iz 11 osnovnih šol. Učenci so tekmovali v dveh skupinah, in sicer: višja skupina 7. in 8. razred, nižja skupina 5. in 6. razred. Istočasno je potekalo tudi tekmovanje pionirjev prometnikov pod vodstvom zveze prijateljev mladine občine Ljubljana Vič-Rudnik. Najboljša ekipa je bila iz osnovne šole Oskar Kovačič, ki se je uvrstila na republiško tekmovanje.

Tekmovanje je obsegalo:

- pismeni del tekmovanja (testiranje) na posebnih testnih polih s 25 vprašanji,
- ocenjevalna vožnja s kolesi po mestnih ulicah in
- spretnostna vožnja s kolesom na posebnem poligonu.

Test je bil kar zahteven

Spretnostna vožnja je zahtevala nemalo pazljivosti

Najboljše tri ekipe v višji skupini so se uvrstile:

- I. mesto — ekipa osnovne šole Vlada Miklavca (Vrhovci)
- II. mesto — ekipa osnovne šole Velike Lašče
- III. mesto — ekipa osnovne šole Bičevje

Najboljše tri ekipe v nižji skupini:

- I. mesto — ekipa osnovne šole Bičevje
- II. mesto — ekipa osnovne šole Vlada Miklavca
- III. mesto — ekipa osnovne šole Oskar Kovačič

Med posamezniki je bil najboljši učenec osnovne šole Vlada Miklavca Janez Podlesnik, ki se je uvrstil na republiško tekmovanje.

Posebna komisija je ocenjevala tudi risbe in proste spise, ki so jih napisali učenci nižjih razredov.

Za najboljšo risbo so prejeli nagrade:

- I. nagrado za risbo »Miličnik« je prejel Marko Lenič iz osnovne šole Rob na Dolenjskem
- II. nagrado za risbo »Promet« je prejel Tone Ilijaž iz osnovne šole Oskar Kovačič
- III. nagrado za risbo »Kako se učimo o prometu« — skupini Kucler Nataši, Smuk Magdi in Zibelnik Magdi.

I. nagrado za spis »Za življenje je gre« je prejel Žugelj Tine, osnovna šola Bičevje.

II. nagrado za spis »Ugasnilo je mlado življenje« je prejela Svetina Mojca iz osnovne šole Trnovo

III. nagrado za spis »Zgodba razbitega kolesa« pa je prejela Filipič Janja iz osnovne šole Horjul

Ekipa in posamezniki pa so po končanem tekmovanju prejeli pokale, diplome, odličja in knjižne nagrade.

Komisija se zahvaljuje delovnim organizacijam, ki so prispevale darila za tekmovalce, in sicer: Mercatorju, Tovarni Ilirija, Mladinski knjigi in Časopisnemu podjetju Delo. Še posebej se zahvaljuje kolektivu osnovne šole Bičevje, ki je pomagal pri organizaciji, da je tekmovanje uspešno potekalo.

ANTON SOVDAT

TURISTIČNE KOLONE VOZIL PRED VRATI

Področje občine Ljubljana Vič-Rudnik, posebej pa še mestni predel, je prometno eno najbolj obremenjenih v Ljubljani tako z osebnim prometom, kot s težkim tranzitnim prometom. Dve velikanski vpadnici: zveza med Evropo in Azijo po Dolenjski cesti in zveza med osrednjo Evropo in morjem po Tržaški cesti sta v tej občini. V vseh letnih časih sta obe obremenjeni nad vsemi normativi, v turistični sezoni pa se spreminita v vozilni eno samo nepretrgano, počasi se premikajočo reko jeklenih pošasti. Ob obeh cestah se odvija zato življenje že v posebnih okoliščinah. Mesto Ljubljana in področje Viča in Rudnika so eni redkih primerov v Evropi sploh, da se celoten tranzitni in siceršnji promet vali skozi praktično mestno središče. Zaradi tega je nujna ne le strpnost, temveč predvsem izredna pazljivost in obzirnost vseh udeležencev v prometu, če ne želimo povečevati števila žrtev in nesreč. Pred turistično sezono, v kateri bodo glede na obetani množični obisk pogoji vožnje še slabši kot kdajkoli, se moramo pripraviti na posebne okoliščine. O položaju na področju prometa smo se pogovarjali s komandirjem postaje milice Vič-Rudnik HUBERTOM OCVIRKOM.

»Promet na Dolenjski cesti je malenkost lažji, odkar je novi Karlovški most. Pomaga očitno podvoz in pa tudi Prulski most, ki je sicer še ozko grlo. Velika reka vozil gre z Dolenjske na Tržaško in proti Štajerski. Težave se začno pri zavijanju na desno v predor, kjer prihaja do zastojev in potem proti mestu oziroma Tržaški. Tržaška cesta sama ni problematična, saj je njena propustnost dokaj dobra. Problem je propustnost Aškečeve in Prešernove. Nova Prešernova bo rešila problem vrste vozil z morja proti mestu. Proti Vrhniku pa bo ostal problem križišč v nivoju, saj so vsa križanja na isti ravni. Zato je trajna in učinkovita rešitev šele avtocesta,« pravi Hubert Ocvirk.

Tovornjaki so »plošen problem«

Poseben problem predstavljajo težki tovornjaki s svojim počasnim speljevanjem. »Tovornjak pa ni le prometni problem,« opozarja komandir, »temveč tudi problem celotnega okolja. Težki tovornjaki s svojim hrupom ustvarjajo nemogoče življenjske pogoje. Tu je potem še vprašanje tresljajev, onesnaževanje okolja... Šole ob teh vpadnicah so v nevarnem položaju. Posebej težko je ob Aškečevi!«

In rešitev?

»Edina rešitev, ki jo vidim, so obvoznice. Ne zadoštuje pa le ena sama alirde. To ne bo rešilo dosti. Potrebno je celovit kompleks vseh obvoznic, sicer ne bo nič. Kaj pomaga štiripasovna cesta, po kateri le hitreje pribriže pred prometni zamašek, kjer čakaš in čakaš. Marsikaj bi bilo mogoče pri razvozljanju prometa narediti tudi z dobro voljo domačinov. Oseba vozila in voznja z njimi od doma do 100 metrov oddaljenega mesarja tudi povzroča gnečo. Tudi v službo se bi bilo mogoče voziti z javnimi prevoznimi sredstvi, vendar je potrebno najprej urediti javni prevoz. Ta je sedaj še hitrejši, vendar je velikokrat gneča in se zato ljudje izogibajo tega načina. Zaradi počasne vožnje v vrstah vozil v konicah je tudi vse več plinov in to je za zdravje ljudi in okolja nevarno.«

Kaj še ogroža promet?

»Mislim, da je alkohol tisti problem, ki ne tare le nas Vičane, temveč tudi vse ostale krepko pesti. Mi smo zalotili 43 vinjenih že letos, v celotni občini pa 70. Sedaj pa to nekajkrat pomnožimo, saj je jasno, da mi najdemo le določen odstotek vinjenih voznikov in je nevarnost povsem jasna. Kar zadeva alkohol, bomo ukrepali brezkompromisno, ker je veliko nesreč in ne mislimo popuščati niti za ped. Le zaostri bomo še. Posebne težave pa nam povzročajo tudi vozniki vozil na motorni pogon, ki vozijo brez osnovnega znanja cestnoprometnih predpisov. Letos smo zalotili že 110 voznikov brez dovoljenja (sploh nimajo opravljenega izpita) ali brez potrjena ali kolesarske izkaznice, ki jo morajo imeti otroci — kolesarji od 7 do 14. leta. Kolesa so večkrat tudi slabo opremljena.«

Nedisciplinirani pešci

Kakšen pa je v vsem tem delež pešcev?

»Izredno velik! Pešci so, če se le da, skrajno nedisciplinirani in ne upoštevajo nikakršnih predpisov.

Pešcem je povsem vseeno, če stojita tudi dva miličnika ob cesti — pešec prečka, kjer se mu zljubi, pa če je dovoljeno ali ni. To ne vodi nikamor! Zalostno pa je pri pešcih to, da zavestno kršijo prometne predpise v spremstvu otrok in jih tako že v rani mladosti učijo napačnega ravnanja. Ko so posledice in nesreče, pa na vse to pešci pozabljajo. Tu bomo začeli z ukrepi, saj za vse veljajo predpisi in se morajo tudi pešci držati reda!«

Poseben problem predstavljajo tudi tovornjaki, ki ne upoštevajo omejitve voznje. Tovornjaki večkrat enostavno odpeljejo dalje, ko jim miličnik obrne hrbet. Viški miličniki so imeli že primer, da so tovornjak izločili na Dolgem mostu, pa je ušel. Izločili so ga spet v mestu, pa je spet ušel in izločili so ga na Škofljici, pa je še tretjič ušel. Komentar gotovo ni potreben! V milici razmišljajo, da ne bo šlo drugače, kot da bodo voznikom, ki jih bodo zalotili, odvzeli dokumente in jih bodo lahko dvignili na postajah milice šele po poteku omejitve prometa. Tak ukrep bo nujen, če ne bo discipline.

Večkrat marsikaj zakrivi tudi signalizacija. Tak primer je sedaj na Dolenjski, kjer vozila ena tabla

Nepredvidnosti in nepremišljenosti kaj rado sledi tole...

usmerja na levi pas, druga pa na desni in kako naj se znajde tujec? Kateri naj verjame? Kako je s signalizacijo?

»Cestna signalizacija in to horizontalna in vertikalna je dotrajana. To je nevarno! Večkrat pa je sploh ni. Komunalno podjetje je res popravilo in nadomestilo (vso signalizacijo, za kar smo javili, vendar mislimo, da bi morali sami delavci komunale odkrivati in zamenjati dotrajano signalizacijo. Svojo vlogo pa bi morale odigrati tudi OZD, ki so dolžne vzdrževati ceste. Posamezni odseki so v kaj slabem stanju.«

Letos osem žrtev

Kakšna je letošnja »erna kronika«?

»Na našem področju smo imeli 110 prometnih nesreč s telesnimi poškodbami ali veliko materialno škodo. Koliko pa je nesreč z manjšo škodo, pa ne vemo, saj jih po novem zakonu ne obravnavamo več. Gotovo pa jih je veliko, če je takih s telesnimi poškodbami kar 110! Osem ljudi je umrlo na naših cestah! Za prometne prekrške pa smo sodniku poslali že preko 500 predlogov.«

Kako se obvarovati pred nesrečo?

»Vsi se moramo zavedati nevarnosti in biti disciplinirani. Spoštovati moramo začetni vozišni etiko in ne več spravljati v nevarnost sebe in druge. Miličniki bomo pomagali po svojih najboljših zmožnostih, proti nediscipliniranim pa bomo strogo ukrepali. Mislimo, da se morajo v vzgojo o cestnoprometnih predpisih osnovne šole vključiti še bolj kot doslej. Morda bi kazalo temu posvetiti več pozornosti tudi v srednjih šolah. OZD naj se tudi bolj vključijo v izobraževanje zaposlenih, kar zadeva promet, posebej tiste OZD, ki močnim voznim parkom in kjer se mnogi delavci udeleženci v prometu kot pešci.

Vsem občanom in posebej udeležencem v cestnem prometu bi zaželel mnogo varnosti, pa tudi več strpnosti in medsebojnega spoštovanja, saj nas tudi koncept družbene samozastite in podružbljanja področja varnosti tako uči,« pravi komandir Hubert Ocvirk.

MILOVAN DIMITRIČ

OBVESTILO CIVILNIM INVALIDOM VOJNE

MEDOBČINSKO DRUŠTVO CIVILNIH INVALIDOV VOJNE Ljubljana, Celovška 50, obvešča vse civilne invalide vojne na območju ljubljanske regije, da je v Uradnem listu SRS št. 8, z dne 8. aprila 1978 izšel

ZAKON O CIVILNIH INVALIDIH VOJNE

Upošteva to dejstvo, pozivamo vse civilne invalide vojne, ki smatrajo, da bi lahko na osnovi omenjenega zakona uživali posamezne oblike varstva, naj pošljejo svoje vloge na občino in sicer upravnim organom, ki so pristojni za zadeve borcev NOV in vojaških vojni invalidov.

Istočasno naj se omenjeni prosilci javijo pri svojem Medobčinskem društvu CIV, Celovška 50, Ljubljana.

Posebej opozarjamo osebe, ki so zaradi vojnih dogodkov utrpeli trajno anatomsko ali funkcionalno okvaro organizma zaradi telesne ali psihične poškodbe, ali bolezni oziroma njenega poslabšanja, da je rok za vložitev zahtevkov po že omenjenem zakonu ponovno odprt.

MDCIV LJUBLJANA

OBVESTILO

Ob dnevu borca, 4. julija 1978, bo v kraju PREDSTRUJE v Dobropolju osrednja proslava slovenskih partizanskih enot in aktivistov NOB ter VIII. tradicionalno srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije.

V ta namen organizira občinska konferenca ZRVS Vič-Rudnik brezplačen prevoz za svoje člane in njihove svojce.

Prijave sprejema do 14. junija 1978 občinska konferenca ZRVS, Trg MDB 7.

Odhod avtobusa ob 8. uri izpred stavbe občinske skupščine.

Povratak med 16.—17. uro.

Občinska konferenca ZRVS
Ljubljana Vič-Rudnik

NAŠA KOMUNA — GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK — UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (predsednik FRANC MALOVRH) IN UREDNIŠKI ODBOR — ing. JANEZ ČE-MAŽAR, MILOVAN DIMITRIČ, JANJA DOMITROVIČ (glavna in odgovorna urednica), ing. ALOJZ HABJAN — JANEZ JAGODIČ, PETER DURJAVA, IVO ZALAR — Tehnični urednik IVAN ŽITKO — UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE — LJUBLJANA, TRG MDB 7 — TELEFON 23-381, int. 26 ali 20-728 — Tekoči račun SDK: 50103-678-51173 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk Tiskarna Ljudska pravica — Ljubljana — GLASILO DOBIJO VSA GOSPODINSTVA V OBČINI BREZPLAČNO — GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA MESEČNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV